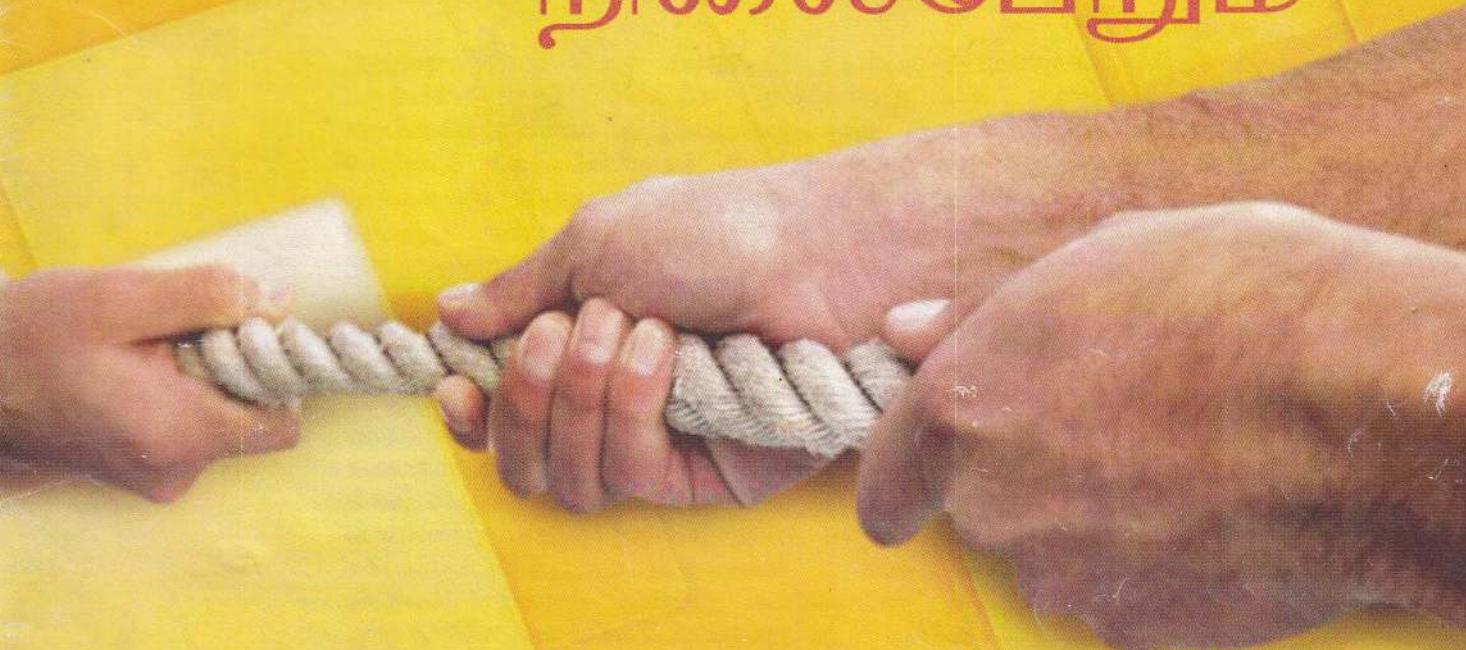

மோதலும் நிலைபேறும்

வியத்மக

தகுஞகைக்

PROFESSIONALS FOR A BETTER FUTURE

சிறந்த எதிர்காலத்திற்கான நிபுணர்கள்

முன்னுரை

கடந்த 08.01.2015 அன்று இடம்பெற்ற சனாதிபதி தேர்தலில் அதி உத்தம சனாதிபதியாகப் பதவி வகிந்த மகிந்த ராஜுபக்ச அவர்கள் தோல்வியற்றவிருந்து, புதிதாகப் பதவியேற்ற அரசானது சமூக மற்றும் பொருளாதாரத் துறைகளில் அவரது ஒன்பது ஆண்டு கால ஆட்சிக் காலத்தில் அடையப் பெற்ற அளவிட முடியாத பெறுபோறுகள் குறித்து மறைத்தும் திரித்தும் தவறான வியாக்கியானங்களை மேற்கொள்ளும் ஒரு பிரசாரத்தினைச் செயற்படுத்தி வருகிறது.

இறுதியாக இடம் பெற்ற சனாதிபதி தேர்தலுக்கு முன்னரான ஒன்பது ஆண்டு காலப் பகுதியில் தேசம் அடைந்த முன்னேற்றத்தினைக் குறைத்துக் காட்டும் இந்தச் சிறுபிள்ளைத்தனமான நடத்தையானது முழு இலங்கைக்கும் அநீதி விளைவிப்பதுடன், போரினால் சின்னாபின்னமாகச் சிதைந்து போயிருந்த தேசத்தினை மீளக் கட்டியெழுப்பி அதனை கீழ் நடுத்தர வருமானமுடைய நாடு என்ற நிலைக்கு உயர்த்துவதற்கு அயராது உழைத்த அரசதுறை முழுமைக்கும் இவ்வாறன் பிரச்சாரங்களின் மூலம் அநீதி இழைக்கப்படுகிறது.

அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய ஒன்றியம் மற்றும் இந்தியா உட்பட உலகின் பல நாடுகளால் கொடிய தீவிரவாத அமைப்பாகக் கருதித் தடை செய்யப்பட்ட தமிழ்மீது விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பானது தமது ஆயுதங்களை மௌனித்த 2009ம் ஆண்டு தொடக்கம் 2015ம் ஆண்டு வரையான ஆறு ஆண்டுகளில் சனாதிபதி மகிந்த ராஜுபக்ச அவர்களது தலைமைத்துவத்தின் கீழ் இலங்கைத் தேசமானது அனுபவித்த அரசியல் திட நிலையானது ஏற்படுத்திய பாதுகாப்பும் அமைதியும் நிரம்பிய குழநிலையே மிக விரைவான பொருளாதார சமூக முன்னேற்றங்கள் எமது தேசத்தில் ஏற்படுவதற்கு வழிகோலியது என்பதற்குப் போதுமான ஆதாரங்கள் உள்ளன. இவ்வாறன் அரசியல் பலம் மற்றும் திடநிலை காரணமாக விளைந்த பலாபலன்களை வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் உட்பட முழு நாடுமே கண்கூடாகக் காணமுடிந்தது.

மக்களது வாழ்க்கைத் தரமானது கணிசமானாவு மேம்பட்டிருந்தது. பாரிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் உள்ளிட்ட கட்டுமாண அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இவற்றில் அனேகமான திட்டங்கள் மிகவும் விரைவாகவும் வெற்றிகரமாகவும் பூர்த்தியடைந்ததுடன் சில திட்டங்கள் நட்பு நாடுகளின் உதவியுடன் மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. தீவிரவாதச் செயற்பாடுகள் காரணமாகப் பல தசாப்தங்களாக நீடித்த குழப்ப நிலைகள் காரணமாகத் தொடர்ச்சியாக நலிவடைந்து சென்றிருந்த தேசிய ஒருமைப்பாடானது படிப்படியாக மீண்டும் ஏற்படுத்தப்பட்டுப் பலப்படுத்தப்பட்டது. போரின் பின்னரான காலப்பகுதியில் எமது தேசமானது அடைந்த பிரமிக்கத்தக்க வளர்ச்சியின் தனியொரு பிரதான மூலகாரணியாக மகிந்த ராஜுபக்ச அவர்களது தனித்துவம் மிகக்கதும் பலம் வாய்ந்ததுமான தலைமைத்துவம் அமைந்திருந்தமை மறுக்கப்பட முடியாத ஒன்றாகும்.

பொருளாதார அபிவிருத்தியினை முன்னெடுத்துச் செல்வதில் தோல்வியடைந்தமை, தேர்தலின் போது வாக்களித்த நல்லாட்சியினை வழங்குவதில் ஏற்பட்ட குறைபாடுகள் மற்றும் பொருளாதாரத்துறையினைத் தவறாக நிரவகித்தல் ஆகியவற்றால் மக்கள் மத்தியில் தற்போதுள்ள அரசாங்கம் குறித்த அதிருப்தியானது மிக வேகமாக வளர்ந்து செல்கிறது. இதிலிருந்து மக்களது கவனத்தினைத் திசை திருப்பும் நோக்கத்துடனேயே முன்னாள் சனாதிபதியின் சாதனைகள் குறித்து மிகவும் வெறுக்கத்தக்க வகையிலான பொய்ப் பிரசாரங்களினைத் தற்போதைய அரசானது முன்னெடுத்து வருகிறது.

கடந்தகால அரசாங்கத்தின் கீழ் நாடு அடைந்த முன்னேற்றத்தினைக் குறைத்து மதிப்பிட்டுப் புறக்கணிக்கும் செயற்பாடுகள் மிகவும் துல்லியமாகத் திட்டமிட்டுச் செயற்படுத்தப்படுகின்றன என்பதைக் கீழ்க்காணும் அவதானங்களின் அடிப்படையில் இந்த ஆவணக் கைநூலின் ஆசிரியர்கள் முன்வைக்கின்றனர்:

சில அமைச்சுகளது இணையத்தளங்களில் இருந்து 2009-2014

காலப்பகுதியில் இடம்பெற்ற அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் குறித்த புள்ளிவிபரங்கள் நீக்கப்பட்டுள்ளது.

முன்னைய ஆட்சிக்காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அல்லது முடிவுறுத்தப்பட்ட அபிவிருத்தித் திட்டங்களைக் குறிக்கும் விதமாகத் திரை நீக்கம் செய்யப்பட்ட கல்வெட்டுகள் மற்றும் பெயர்ப் பல்கைகள் அகற்றப்பட்டமை அல்லது மாற்றப்பட்டமை.

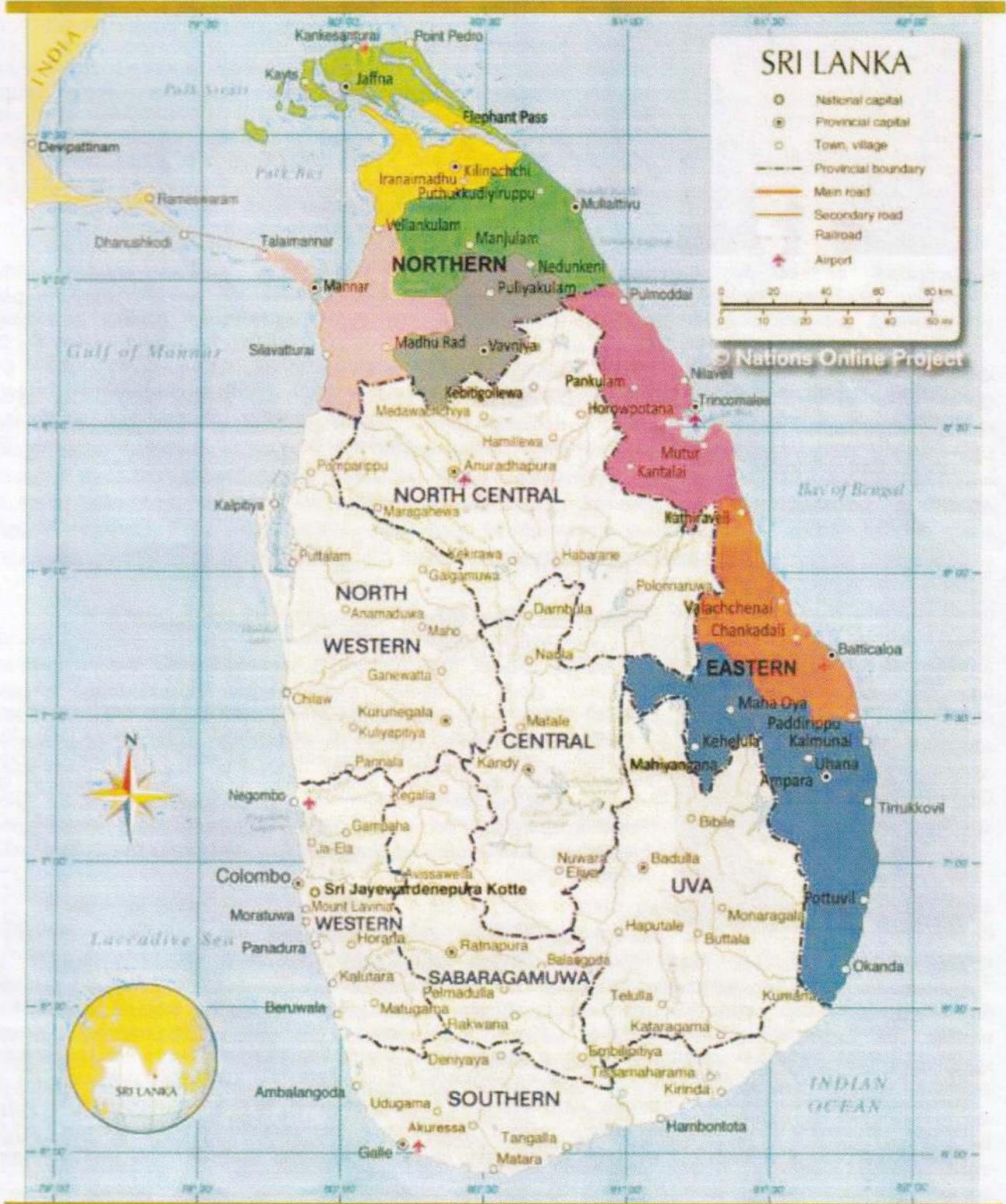
முன்னைய ஆட்சிக்காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் அந்த ஆட்சியாளர்களது பங்களிப்புக் குறித்து எதுவும் குறிப்பிடாது அந்த அபிவிருத்தித் திட்டத்தால் வந்தடையும் புகழிற்கு உரிமை கோருதல்.

இலங்கையில் வாழும் பல்லின சமூகங்களிடையே நிலவிய சந்தேகமன்ப்பான்மையினை அகற்றி நம்பிக்கையினைக் கட்டி எழுப்புவதற்காக முன்னைய அரசாங்கத்தினால் முன்னேடுக்கப்பட்ட பாரிய நல்லினங்க்க முயற்சிகளைப் கணக்கில் எடுக்காமல் புறந்தள்ளி மதிப்பிழக்கச் செய்தல்.

முன்னாள் சனாதிபதியின் பிரபல்யத்தினை மழுங்கடிக்கும் தந்திரோபாய நகர்வாக முன்னாள் சனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச மற்றும் அவரது குடும்பத்தினருக்கு எதிராக அடிப்படை ஏதுமற்ற மிகைப்படுத்தப்பட்ட வகையில் ஊழல் மற்றும் முறையற்ற ஆட்சி நடத்தியதாகக் குற்றம்சாட்டும் இடைவிடாத பிரச்சார உத்திகளைக் கடைப்பிடிப்பது.

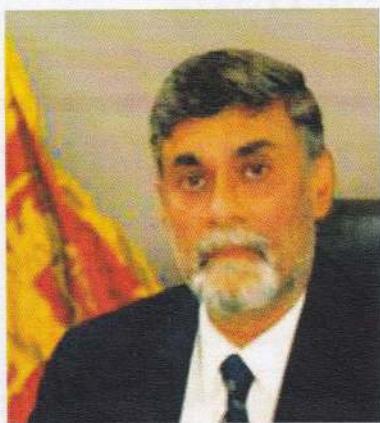
இவற்றினால் தவறாக வழிநடத்தப்பட்டு விடக்கூடிய பொதுமக்களுக்கும் சர்வதேச சமூகத்திற்கும் முன்னாள் ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச அவர்களது ஆட்சிக்காலம் ஆரம்பித்த 2005ம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதத்தின் போது வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் காணப்பட்ட பாதுகாப்பு மற்றும் பொருளாதார நிலவரங்கள் குறித்துத் தெளிவான படிமத்தினை வழங்குவதே இவ் ஆவணக் கைநூலினை இந்த எழுத்தாளர்கள் உருவாக்க முற்பட்டமைக்கான பிரதான காரணமாகும். அத்துடன் இந்த ஆவணமானது சமாதானத்தையும் நிலைபேற்றினையும் ஏற்படுத்துவதற்கு அவரும் அவரது அரசும் காட்டிய அர்ப்பணிப்பு மற்றும் ஈடுபாட்டினையும் விளக்குகிறது. மேலும் இந்த ஆவணமானது மேற்படி இலக்கினை அடைவதற்காக வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் போரின் பின்னர் பாரிய நிதி முதலீடுகளுடன் இடம்பெற்ற முன்னேப்போதும் இல்லாத அபிவிருத்தி குறித்து வாசகர்களுக்குத் தெளிவான காட்சிப் படிமத்தினை அளிக்கிறது. எதுவுமே இல்லாத வெற்றிடத்திலிருந்து இன்றைய நிலைக்கு வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாண மக்களது வாழ்வியலை மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் கைக்கொண்ட செயன்முறைகள் மற்றும் நீண்டகால மோதல்களினுடாகத் தோற்றும்பெற்ற சமூகங்கள் மத்தியில் சாதாரணமாகக் காணப்படக்கூடிய நம்பிக்கையீங்களைக் குறைத்து அவற்றினை இல்லாது ஒழிப்பதற்கு அரசாங்கம் கையாண்ட மூலோபாயங்கள் ஆகியன குறித்தும் இந்த ஆவணக் கைநூலானது எடுத்துரைக்கிறது.

இலங்கையின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்கள்

எழுத்தாளர்கள் குறித்து...

இளைப்பாறிய நியர் அட்மிரல் மொஹான் விஜேவிக்ரம
RSP ,VSV, USP, ndc, psc

நியர் அட்மிரல் மொகான் விஜேவிக்ரம ஒன்றாக இருந்த வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களது ஆனநாராக 20ம் திகதி தை மாதம் 2006ம் ஆண்டு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார். 01ம் திகதி தைமாதம் 2007ம் ஆண்டு வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்கள் பிரிக்கப்பட்டபோது கிழக்கு மாகான் ஆனநாராக அவர் நியமிக்கப்பட்டார். 20ம் திகதி தை மாதம் 2012ம் ஆண்டு அதிமேதகு சனாதிபதி மகிந்த ராஜுபக்ச அவர்களினால் மீன் நியமனம் செய்யப்பட்ட இவர் 20ம் திகதி தை மாதம் 2015ம் ஆண்டு வரை அதாவது சரியாக ஒன்பது வருடங்கள் கிழக்கு மாகான மக்களுக்கு அர்பணிப்பான சேவையினை வழங்கிய பின்னர் இளைப்பாறியிருந்தார்.

இலங்கைக் கடற்படையில் சேவையாற்றிய காலப் பகுதியில் கடற்படைத் தலைமையகத்தில் பல்வேறு முக்கிய பதவிகளை வகித்திருந்த இவர் தென் கடற்படைத் தலைமையகத்தின் தளபதியாகவும், கிழக்குக் கடற்படைத் தலைமையகத்தின் தளபதியாக 1999 மற்றும் 2001 ஆகிய ஆண்டுகளில் இரண்டு தடவைகளும் பணியாற்றியிருந்தார். கடற்படையில் 34 வருடங்களுக்கு மேலாகப் பணியாற்றிய இவர் பங்குனி 2001 இலிருந்து கார்த்திகை 2005 வரை கடற்படையின் தலைமை அதிகாரியாகக் கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றிருந்தார். வீர தீர்ச் செயல்களுக்காக வழங்கப்படும் ரணகுரு பதக்கம் (RSP), தனித்துவமான சேவைக்கு வழங்கப்படும் விசிஸ்ட் சேவை விபூசனப் பதக்கம் (VSV) மற்றும் மாசற்ற இயல்புக்காக வழங்கப்படும் உத்தம சேவைப் பதக்கம் (USP) ஆகியவை உள்ளிட்ட பல்வேறு பதக்கங்கள் மற்றும் விருதுகளை இவர் பெற்றுக் கொண்டுள்ளார்.

இளைப்பாறிய மேஜர் ஜெனரல் ஐ.ஏ.சந்திரசிறி
RWP VSV USP ndc psc

மேஜர் ஜெனரல் ஐ.ஏ.சந்திரசிறி 2009ம் ஆண்டு ஆடி மாதம் வடமாகான ஆனநாராக அதிமேதகு சனாதிபதி அவர்களால் நியமிக்கப்பட்டார். 2014ம் ஆண்டு ஆடி மாதம் இரண்டாவது தடவையாக மீன் நியமனம் செய்யப்பட்ட இவர் 20ம் திகதி தை மாதம் 2015ம் ஆண்டு வரை ஆனநாராகக் கடமை வகித்தார். இவரது ஜந்தரை ஆண்டுகால ஆனநார் பதவிக் காலத்தில் போருக்குப் பிந்தய வடமாகாணத்தின் மீன்கட்டுமாணம் மற்றும் அபிவிருத்தி ஆகியவற்றிற்கு அர்பணிப்பான சேவையினை ஆற்றியிருந்தார்.

இவரது நீண்ட 35 வருட கால இராணுவ சேவைக் காலத்தில் முக்கியமான முத்த இராணுவப் பதவி நிலைகளான ஈட்டுப்படைத் தலைமையகத்தின் பணிப்பாளர் நாயகம் பதவியினை 2004ஆம் ஆண்டிலும், 2005-2009 ஆண்டு காலப் பகுதியில் யாழ் மாவட்ட இராணுவத் தளபதியாக மூன்றுக்கு மேற்பட்ட ஆண்டுகளும், ஆடி 2009ம் ஆண்டு சேவையிலிருந்து இளைப்பாறும் வரை இலங்கை இராணுவத்தின் தலைமை அதிகாரியாவும் அத்துடன் வடமாகாணத்தில் உள்ளக இடம் பெயர்ந்தோருக்கான நிர்வாக நடவடிக்கைகளை முன்னேடுக்கும் அதிகாரமளிக்கப்பட்ட உத்தியோகத்தராகவும் இவர் சிறப்பாகப் பணியாற்றியிருந்தார். வீர தீர்ச் செயல்களுக்காக வழங்கப்படும் ரணவிரு பதக்கம் (RWP), தனித்துவமான சேவைக்கு வழங்கப்படும் விசிஸ்ட் சேவை விபூசனப் (VSV) பதக்கம் மற்றும் மாசற்ற இயல்புக்காக வழங்கப்படும் உத்தம சேவைப் பதக்கம் (USP) ஆகியவை உள்ளிட்ட பல்வேறு பதக்கங்கள் மற்றும் விருதுகளை இவர் பெற்றுக் கொண்டுள்ளார்.

உள்ளடக்கம்

முன்னுரை	i
இலங்கையின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்கள் – வரைபடம்	iii
எழுத்தாளர்கள் குறித்து.....	iv
ஆட்சி செலுத்த ஆரம்பித்தபோது இருந்த கள நிலவரங்கள்	01
சமாதானம் மற்றும் நிலைபேரு அகியவற்றின் மீள் எழுச்சி	02
உள்ளக இடம்பெயர்ந்தோர் மற்றும் மீள்குடியேற்ற செயல்முறைகள்	03
● மக்களது இடப்பெயர்வு	03
● தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்புப் போராளிகளின் புனர்வாழ்வு	04
● கண்ணிவெடிகள் மற்றும் வெடிக்காதிருந்த வெடி பொருட்களை அகற்றல்	05
● தனியார் நிலங்களை விடுவித்தல்	05
● நிரந்தர வீடுகளை வழங்குதல்	06
சிவில் நிர்வாகத்தினை மீள நிலைநாட்டுதல்	07
சனநாயகத்தினை நிலைநாட்டுதல்	08
வாழ்க்கைக் குடும்பங்களை வழங்குதல்	09
● பொருளாதார அடைவுகள்	09
● மின்சாரம் வழங்குதல்	10
● பாதுகாப்பான குடிநீரினை வழங்குதல்	11
மோதல்களால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் வாழ்வாதார மறுமலர்ச்சி	12
● விவசாயம்	12
● கால்நடைத்துறை	13
● மீன்பிடித்துறை	14
● சுற்றுலாப் பயணத்துறையின் மறுமலர்ச்சி	15
சேவைகளை மீளமைத்தல் மற்றும் மேம்படுத்துதல்	16
● சுகாதார சேவைகள்	16
● கல்வி	17
● தொடரூந்து சேவைகள்	19
● தொலைக்காட்சி-தொடர்பாடல்-இணையம்	20
பிரதான கட்டுமாணங்களைப் புனரமைத்தலும் உருவாக்கலும்	21
● வீதிகள் மற்றும் பாலங்கள்	21
● நீர்ப்பாசனம்	22
● துறைமுகங்கள்	23
● வானுரை நிலையங்கள்	23
● முடிவுரை	24

மோதல்களிலிருந்து நிலைபேறான தன்மைக்கு: அதி உத்தம சணாதிபதி மகிந்த ராஜபக்சவின் ஆட்சிக் காலத்தில் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்கள் மறுமலர்ச்சி காண்பதற்கென மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகளுக்கான சான்று ஆவணம்.

இலங்கையானது முன்று தசாப்த காலங்கள் அதன் வடக்கு கிழக்குப் பிரதேசங்களை தனி நாடாக உருவாக்கும் நோக்குடன் இடம்பெற்ற யுத்தம் காரணமாக தனது சுதந்திரம், இறையாண்மை மற்றும் ஒருமைப்பாடு ஆகிவர்த்தினைப் பாதுகாப்பதில் பல தடங்கல்களையும் சவால்களையும் எதிர்நோக்கியது. இந்த மோதல்கள் நிகழ்ந்த காலப் பகுதியில் நாட்டின் அனைத்து சமூகங்களையும் சேர்ந்த பல்லாயிரக் கணக்கானவர்கள் தமது விலை மதிப்பற்ற உயிர்களை இழந்ததுடன் அரசின்கு ஏற்பட்ட சொத்து மற்றும் பொருள் இழப்புகள் அளவிடப்பட முடியாதவையாக இருந்தன. முன்னாள் சணாதிபதி ஒருவர், சணாதிபதி வேட்பாளர் ஒருவர், அமைச்சர்கள் மற்றும் சகல சமூகங்களையும் சேர்ந்த பாரானுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகியோர் தமிழ் விடுதலைப் புலிகளால் படுகொலை செய்யப்பட்டனர் அல்லது உடல் உறுப்புகளை இழந்தனர். தேசம் முழுவதும் பாதுகாப்பின்மை மிகவும் பலமாக உணர்ப்பட்டது. நாடு முழுவதும் வீதித் தடைகள், சோதனைச் சாவடிகள் காணப்பட்ட அதேவேளை வீடு வீடாக நடாத்தப்படும் சோதனைகள் நாளாந்த நிகழ்வுகளில் ஒன்றாக மாறிப் போயிருந்தன.

நடமாடும் சுதந்திரம், பேச்சுச் சுதந்திரம் மற்றும் அரசியல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதற்கான சுதந்திரம் ஆகியன விசேஸ்மாகத் தமிழ் விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களில் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. சிறுவர்கள் உட்படப் பொதுமக்கள் விடுதலைப் புலிகளால் தமது அமைப்பில் உள்வாங்கப்பட்டு யுத்த நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். இவர்களில் சிலர் ‘கரும்புலிகள்’ என அழைக்கப்பட்ட மனித வெடிகுண்கூளாக மாறினர். தற்கொடைப் பேராளிகள் என்ற எண்ணக்கரு தமிழ் விடுதலைப் புலிகளால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஒன்றென்பது இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத்தக்கது. வடக்கு மற்றும் கிழக்குப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த, தமிழ் விடுதலைப் புலிகளது கருத்துக்களுக்கு மாற்றுக் கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்த மிதவாதத் தமிழ்த் தலைவர்கள் புலிகளால் விதிக்கப்பட்ட மரண தண்டனைக்கு உள்ளாகினர்.

சணாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்புகளை ஏற்ற வேளையில் வட மாகாணத்தில் கிளிநோச்சி, முல்லைத்தீவு ஆகிய மாவட்டங்கள் முழுமையாகவும், மன்னார் பெருநிலப்பரப்பு, வஷனியா வடக்குப் பிரதேசம் மற்றும் யாழ் மாவட்டத்தின் சில பகுதிகளும் கிழக்கு மாகாணத்தில் திருகோணமலை மற்றும் மட்டக்களப்பு மாவட்டங்களின் கணிசமான நிலப் பரப்புகளும், அம்பாறை மாவட்டத்தின் சில பகுதிகளும் தமிழ்மீத விடுதலைப் புலிகளினால் படையணிகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் காணப்பட்டன. இவ்வேளையில் ஒருதலைப்பட்டசமான யுத்த நிறுத்தம் அழுவில் இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ் விடுதலைப் புலிகள் தமது கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களில் தமது சொந்த காவல்துறை நிலையங்கள் மற்றும் நீதிமன்றங்கள் உள்ளிட்ட நிர்வாக அலகுகளை இயக்கி வந்தனர். இப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் விடுதலைப் புலிகளால் வழங்கப்பட்ட பால்’ எனப்படும் யணை அனுமதிப் பத்திரம் இன்றிப் பிற பகுதிகளுக்குச் செல்வது தடை செய்யப்பட்டிருந்தது. இதே காலப்பகுதியில் பல சர்வதேச நாடுகள் தமிழ் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பினைத் தீவிரவாத அமைப்புகள் பட்டியலில் இணைத்து ஒரு தடை செய்யப்பட்ட அமைப்பாகப் பிரகடனப்படுத்தியிருந்தன.

வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக அரசினால் மேற்கொள்ளப்படும் திட்டங்கள் அப்பகுதி மக்களைச் சென்றடைவதற்கு இக் காலப்பகுதியில் அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக அனுப்பப்பட்ட மூலப் பொருட்கள் விடுதலைப் புலிகளது யுத்த நடவடிக்கைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன. மக்களுக்காக அனுப்பப்பட்ட உணவுப் பொருட்களுக்கும் இதே கதியே நேர்ந்தது. பாலங்களும் கல்வெட்டுகளும் தகர்க்கப்பட்டதால் வீதிகள் பயணம் செய்யக்கூடிய நிலையில் இருக்கவில்லை. வட மாகாணத்தை நாட்டின் பிற பாகங்களுடன் இணைக்கும் தொருந்துப் பாதைகள் முந்தாகச் சேதமாக்கப்பட்டதான் தண்டவாளங்கள் மற்றும் சிலிப்பர் கட்டைகள் விடுதலைப் புலிகளது காவலரண்களைப் பலப்படுத்துவதற்காக எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. மின் விநியோகத் தடங்கள், தொலைத் தொடர்புக் கட்டைமெப்புகள் மற்றும் நீர் விநியோகத் திட்டங்கள் என்பன வேண்டுமென்றே சேதமாக்கப்பட்டன. முன் எப்போதும் இல்லாத அளவிற்கு விவசாய மற்றும் மீன் உற்பத்திகள் வீழ்ச்சி கண்டன. நெல் வயல்கள் கண்ணிவெடி வயல்களாக மாறின. மோதல்களின் போது சமய வழிபாட்டிடங்கள், கண்ணியர் மடங்கள் மற்றும் பாடசாலைகள் உள்ளிட்ட பொதுக் கட்டைகள் புலிகளது பாசறைகளாக மாற்றப்பட்டன. ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறை காரணமாக வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களது கல்வி நிலையாவது கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது அவ்வாறே அரசு வைத்தியசாலைகளிலும் வைத்தியர்கள், தாதிய உத்தியோகத்துரகள், துணை மருத்துவ சேவையாளர்கள் உள்ளிட்ட மருத்துவ ஆளுணியினருக்கு கடுமையான தட்டுப்பாடு நிலவியது. அரசாங்கத்தினால் அல்லது அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களால் அனுப்பி வைக்கப்பட்ட மருந்து வகைகளை விடுதலைப் புலிகளும் தமது பாவனைகளுக்காக எடுத்துச் சென்றனர். அனேகமான அரசாங்கக் கட்டைங்கள் பல தசாப்தங்களாகப் பராமரிக்கப்படாமையினால் அல்லது குறைந்தளவு பராமரிப்புடன் பேணப்பட்டதால் மிக மோசமான நிலையில் காணப்பட்டன. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளாலும் அவர்களது ஆதரவு அமைப்புகளாலும் விடுக்கப்படும் கண்டையைப்பு (ஹர்த்தால்) அழைப்புகள் காரணமாக பொதுமக்களது அன்றாட இயல்பு வாழ்க்கையானது அடிக்கடி முடக்கப்பட்டது. வடக்கு கிழக்கு முழுவதும் கொலைகள், ஆட்கடத்தல்கள் மற்றும் கொள்ளைச் சம்பவங்கள் பரவலாக நடந்து வந்தன.

உள்ளக இடம்பெயர்ந்ததோர் மற்றும் மீள்குடியேற்ற செயன்முறை

மக்களது இடப்பெயர்வுகள்

கிழக்கில் 398,926 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஏற்தாள் 100,783 குடும்பங்களும், வடக்கில் 567,492 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட 170,217 குடும்பங்களும் மூன்று தசாப்தங்களுக்கு மேலாக நீடித்த மோதல்கள் காரணமாக அக் காலப்பகுதிகளில் இடம்பெயர்ந்திருந்தனர். மாவிலாறு மதகுகள் திறக்கப்பட்டதை அடுத்து உடனடியாகவே விடுதலைப் புலிகளது கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளையும் அப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்களையும் மீட்டெடுக்கும் நோக்குடன் 2006ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட முழு அளவிலான இராணுவ நடவடிக்கைகளை அடுத்துப் பாரியளவிலான இடப்பெயர்வுகளை மக்கள் எதிர்கொள்ள நேரிட்டது. விடுதலைப் புலிகளால் வடக்குக் கிழக்கில் சிங்கள மற்றும் முஸ்லிம் கிராமங்கள் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதல்களைத் தொடர்ந்து இடம்பெயர்ந்த கணிசமான மக்களால் மிகுந்தி இடப்பெயர்வுகள் ஏற்பட்டன.

மீள்குடியேற்றப்பட்ட வேண்டிய பகுதிகள் நிலைப்படுத்தப்பட்டுத் தயார் செய்யப்பட்டவுடன் இயலுமான விரைவில் இடம்பெயர்ந்திருந்த குடும்பங்களை மீள்குடியேற்றுவதே சனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச அவர்களது அரசாங்கத்தின் பிரதான நோக்கமாக இருந்தது. ஆதலினால் வடக்கில் இராணுவ நடவடிக்கைகள் நடந்துகொண்டிருக்கும் போதே கிழக்கு மாகாணத்தில் மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு விட்டன. இடம்பெயர்ந்த குடும்பங்களது முக்கிய மற்றும் அடிப்படைத் தேவைகளை ஆரம்பித்து உள்ளாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களது உதவிகள் நிறைவேற்றி வைப்பதற்கு உள்ளாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களது உதவிகள் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. படை நடவடிக்கையின் இறுதிக் கட்டங்களில் தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளது தடைகளை ஊடறுத்துப் புலிகளால் ‘மனித கவசங்களாக’த் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த பொதுமக்களைப் படையினர் மீட்டெடுக்க ஆரம்பித்ததும், வயதானவர்களையும் சிகிக்களையும் சுமந்த வண்ணம் படையினர் மீட்டெடுக்க ஆரம்பித்ததும், வயதானவர்களையும் சிகிக்களையும் சுமந்த வண்ணம் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்களும் பெண்களும் அவர்களை வரவேற்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த நிலையங்களை நோக்கி பெருந்தொகையில் குறுக்கறுத்து வரத் தொடங்கினர். விடுதலைப் புலிகளது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்த 285000 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஏற்தாள் 91950 குடும்பங்கள் மீட்டெடுக்கப்பட்டனர். நீண்டதொரு இராணுவ நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டதனால் அதிஉச்ச அளவில் மீட்டெடுக்கப்பட்டனர். நீண்டதொரு இராணுவ நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டதனால் அதிஉச்ச அளவில் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட நிலையில், இவ்வளவு பெருந்தொகையான மக்களைப் பராமரிப்பதென்பது வளங்கள் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட நிலையில், இவ்வளவு பெருந்தொகையான மக்களைப் பராமரிப்பதென்பது வழங்கல் நோக்கில் பாரியதொரு சவாலாகும். இதனால் அரசாங்கம் தனது சகல வளங்களையும் ஒருங்கிணைத்து உச்ச அளவில் இம் மக்களைப் பராமரிப்பதற்கு உபயோகித்தது. இதன் காரணமாகவே பின்னாளில் உலகில் இவ்வாறான அன்றத் தீவிரமான நிலைகளைக் கையாணும் பலரும், ஜக்கிய நாடுகள் சபையின் சில நிறுவனங்களும் ‘இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மீட்பு மற்றும் மீள்குடியேற்ற செயன்முறைகள் உலகத்திற்கே ஒரு பாடமாகும்’ எனக் குறிப்பிட்டிருந்தனர். ஏனெனில் இந்தச் செயன்முறைகள் வினைத்திறனுடன், விரைவாகவும் எவ்விதமான நோய்த் திஹர்ப் பரவல்களோ, உள்ளாட்டுக் குழப்பங்களோ அல்லது முக்கியமான நிரவாகக் குறைபாடுகளோ ஏற்படாது மிகவும் நேர்த்தியாக முன்னெடுக்கப்பட்டிருந்தன.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் போராளிகளது புனர்வாழ்வு

ஆயுதங்கள் மௌனிக்கப்பட்டதும் அரசு கட்டுப்பாட்டு நிலைகளை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்த ஆயிரக்கணக்கான பொதுமக்களோடு பல தமிழீழ விடுதலைப் புலிப் போராளிகளும் கலந்து விட்டனர். மீட்பு நிலையங்களில் நிலைகொண்டிருந்த படையினருக்கும் அவற்றினை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்த பொதுமக்களுக்கும் இவர்கள் ஒரு பாரிய ஆயத்தினைத் தோற்றுவித்திருந்தனர். ஏனெனில் பல சந்தர்ப்பங்களில் அரசு கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளை நோக்கிப் பொதுமக்கள் செல்வதைத் தடுக்கும் நோக்குடன் விடுதலைப் புலிகள் அவர்களை நோக்கித் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தும், கூரிய வாள் போன்ற ஆயதங்களால் வெட்டியும் தாக்குதல்களை நிகழ்த்தியிருந்தனர். ஒரு மீட்பு நிலையத்தில் மக்களோடு மக்களாக வந்த பெண் கரும்புலிப் போராளி ஒருவர் குண்டினை வெடிக்க வைத்து நிகழ்த்திய தாக்குதலில் அவர் கொல்லப்பட்டதோடு அவ்விடத்தில் நின்றிருந்த பொதுமக்கள் மற்றும் படையினரும் உயிரிழப்புகளுக்கும் காயங்களுக்கும் உள்ளாகினர். வவுனியாவில் அவரசு அவசமாக உருவாக்கப்பட்டிருந்த இடத்தை தங்கல் நலன்புரி நிலையங்களுக்குப் பொதுமக்களை அனுப்புவதற்கு முன்னர் அவர்கள் மத்தியில் கலந்திருந்த விடுதலைப் புலிப் போராளிகளைப் பிரித்தெடுப்பதற்குப் படையினர் முறையான விசாரணைப் பொறிமுறையினைக் கையாண்டனர். அனேகமான போராளிகள் தாமாகவே தம்மை அடையாளப்படுத்திப் படையினரிடம் சரணைத்தனர். தப்பிச் செல்ல முற்றப்பட்ட சிலர் பின்னர் கிடைத்த தகவல்களின் அடிப்படையில் கைது செய்யப்பட்டனர். இருப்பினும் சில போராளிகள் தம்மை வெளிப்படுத்தாது தப்பிச் சென்றிருக்கக்கூடும். இறுதியில் 14லிருந்து 18 வயத்திற்கு உட்பட்ட 594 சிறுவர்கள் மற்றும் 2000 பெண்கள் உட்பட 11664 போராளிகள் படையினரால் காப்பாற்றப்பட்டிருந்தனர். இவர்களில் மிக முக்கிய பிரமுகர்கள் போன்ற அதி முக்கிய இலக்குகளைத் தாக்கும் பயிற்சி பெற்ற விடுதலைப் புலிகளின் தற்கொடைப் போராளிகள், கரும்புலிகள், இராதா வாங்காப்புப் படையினர் முதலான சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்ற போராளிகளில் இருந்து சாதாரண போராளிகள் வரையில் அடங்கியிருந்தனர்.

எனவே இந்தப் போராளிகளை புனர்வாழ்விற்கு உட்படுத்திச் சமூகத்தில் மீன் இணைக்கும் செயற்பாடானது மோதல்களின் பின் இலங்கை அரசாங்கம் எதிர் கொண்ட பாரிய சவால்களில் ஒன்றாக அமைந்திருந்தது. இவர்கள் விடுதலைப் புலிகளுடன் இணையக் காரணமாக இருந்த காரணிகளின் அடிப்படையில் புனர்வாழ்வுச் செயற்பாடானது சிக்கல் மிகுந்ததாகவும் பன்முகத்தன்மை உடையதாகவும் விளங்கியது. இவர்களை புனர்வாழ்வு மற்றும் மீன் இணைக்கும் செயற்பாடுகளின் மூலம் செயற்திறன் மிகுந்த அமைதியான சாதாரண குடிமக்களாக மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் பலமான அர்ப்பணிப்பினை மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

இந்தத் தேவையினைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக புனர்வாழ்வு ஆணையாளர் நாயகத்தின் பணியகம் என்ற அரசு நிர்வாக அலகு ஒன்று புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்டது. அவர்களது நேரடி வழிகாட்டல் மற்றும் மேற்பார்வையின் கீழ் தவறான வழியில் சென்ற எமது இளையோர்களுக்கு உள், சமய, கல்வி, தொழில் பயிற்சி, சமூகவியல், பொழுதுபோக்கு, சமூக மற்றும் படைப்புக் கலை முதலான பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டன. வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்ட 24 புனர்வாழ்வு மையங்களில் இவர்களுக்கான புனர்வாழ்வுப் பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டன. 2013ம் ஆண்டு பூர்டாதி மாதம் வரையிலான காலப் பகுதியில் 594 சிறுவர்கள் அவர்களது குடும்பங்களுடன் மீன் இணைக்கப்பட்டதுடன் ஏற்ததாள 11600 இளையோர் புனர்வாழ்வு அளிக்கப்பட்ட பின்னர் சமூகத்தில் மீன் இணைக்கப்பட்டிருந்தனர். சிறிய குற்றச் செயல்கள் தொடர்பான குற்றச்சாட்டுகளுக்கு உள்ளாகியிருந்தவர்கள் விடுதலை செய்யபடுவதற்கு முன்னர் சட்டமா அதிபர் திணைக்களத்துடன் ஒருங்கிணைந்து உரிய நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன. கிடைக்கக் கூடிய புள்ளி விபரங்களின் பிரகாரம் இலங்கை அரசானது இந்தப் புனர்வாழ்வு மற்றும் சமூகத்துடன் மீன் இணைக்கும் நடவடிக்கைகளுக்காக மொத்தம் 1361.63 மில்லியன் ரூபாக்களைச் செலவிட்டிருந்தது. அரசாங்கம் இவ்விடயம் தொடர்பில் தனது பொறுப்பினை உணர்ந்திருந்த காரணத்தினால் இதற்கெனப் புனர்வாழ்வு அமைச்ச என்ற தனி அமைச்ச ஒன்றையே ஏற்படுத்தியிருந்தது. ஆட்சி மாற்றம் இடம் பெற்ற வேளையில் வவுனியாவில் அமைந்திருந்த புனர்வாழ்வு நிலையம் மட்டுமே இயங்கிக் கொண்டிருந்தது.

வெடிக்காது காணப்படும் வெடிபொருட்கள் மற்றும் கண்ணிவெடிகளை அகற்றுதல்

சர்வதேசர்தியில் மீன்குடியேற்றத்திற்கான முன் நிபந்தனைகளாக வெடிக்காது காணப்படும் வெடிபொருட்கள் மற்றும் கண்ணிவெடிகள் என்பவற்றினை அகற்றுதல் மேலும் மீன்குடியேற்றப்படவள்ள குடும்பங்களுக்கு கண்ணிவெடி அபாய விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்துதல் ஆகியன அமைந்துள்ளன. ஜக்கிய நாடுகள் சபை மற்றும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களது உதவியுடன் பாதுகாப்புப் படையினர் நன்கு ஒருங்கமைக்கப்பட்ட முறையில் இந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருந்தனர். கண்ணிவெடிகளது வகைகள் இடத்திற்கு இடம் வேறுபடுதல் மற்றும் அடர்த்தியாகப் புதைக்கப்பட்டிருந்தமை ஆகியவற்றால் வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் கண்ணிவெடிகள் பல்வேறு தரப்பினரால் இரண்டு தடவைகள் புதைக்கப்பட்டிருந்தன. இவை கணிசமான காலம் மண்ணில் புதையுண்டு காணப்பட்டன. வடக்கில் ஏறத்தான் 1418 சதுர கிலோமீற்றர்களும் கிழக்கில் ஏறத்தான் 2060 சதுர கிலோமீற்றர்களும் கண்ணிவெடி அகற்றப்பட வேண்டிய பிரதேசங்களாகக் காணப்பட்டன. 2015ம் ஆண்டு தை மாதம் ஆட்சி மாற்றும் நிகழ்ந்த தருணத்தில் வடக்கில் 100 சதுர கிலோமீற்றர்களும் கிழக்கில் 126 சதுர கிலோமீற்றர்கள் பரப்பளவிலுமே கண்ணிவெடிகள் மற்றும் வெடிக்காது காணப்படும் வெடிபொருட்கள் ஆகியன அகற்றப்பட வேண்டியிருந்தன. இரண்டு மாகாணங்களிலும் மொத்தம் 2250000 கண்ணிவெடிகளும் வெடிக்காது காணப்படும் வெடிபொருட்களும் அகற்றப்பட்டிருந்தன.

தனியார் காணிகளை விடுவித்தல்

வடக்குக் கிழக்கில் படை நடவடிக்கைகள் மற்றும் பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக படையினரால் கையகப்படுத்தப்பட்டிருந்த பொதுமக்களது காணிகளில் ஏறத்தான் அனைத்துமே சனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச அவர்களின் கீழ் இயங்கிய அரசாங்கத்தினால் மீன்க் கையளிக்கப்பட்டுவிட்டன. இந்தக் குடும்பங்களது அடிப்படைத் தேவைகள், வாழ்விடம் மற்றும் உணவு நிவாரணங்கள் என்பன ஜக்கிய நாடுகள் சபை, உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள், பாதுகாப்புப் படையினர் ஆகியோரின் உதவியுடன் வழங்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன. மேலும் சில சந்தர்ப்பங்களில் இவர்களுக்கு வாழ்வாதார உதவிகளும் வழங்கப்பட்டு இந்த மக்கள் அன்றாட வாழ்வினை இலகுவாகக் கொண்டு செல்வதற்கு வழிவகுக்கப்பட்டிருந்தது.

கிழக்கு மாகாணத்தில், உலகப் புகழ்பெற்ற திருமலைத் துறைமுகத்தின் நுழைவாயில் எல்லையில் அமைந்துள்ள சம்பூர் கிராமத்திலிருந்து ஏறத்தான் 917 குடும்பங்கள் இடம்பெயர்ந்திருந்தன. இந்தக் கிராமத்திலிருந்துதான் தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகள் திருமலைத் துறைமுகத்திற்கு வந்து போகும் கப்பல்களை இலக்கு வைத்து வெடிமருந்துகள் நிரப்பப்பட்ட தாக்குதல் படகுகளை அனுப்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். மேலும் இக் கிராமத்தில் தமது கனராக ஆட்டிலறி ஏறிக்கணைத் தளத்தினை அமைத்திருந்த புலிகள் அங்கிருந்து திருமலைத் துறைமுகம் மீது ஏறிக்கணைத் தாக்குதல்களை நடாத்தி வந்தனர். இவ்வாறான தந்திரோபாய முக்கியத்துவம் மிகக் இந்தக் கிராமத்தில் மீன் குடியேற்றம் மேற்கொள்வதில்லை எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டு வர்த்தமானி மூலம் இப்பிரதேசத்தினை தடைசெய்யப்பட்ட பகுதியாக அரசாங்கம் அறிவித்திருந்தது. இருப்பினும் பின்னர் இது இன்னொரு வர்த்தமானி அறிவித்தல் மூலம் அபிவிருத்தி வலயமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. இந்திய அரசுடன் இணைந்து நிர்மாணிக்கப்பட்ட நிலக்கரி மின் உற்பத்தி நிலையம் இந்தக் கிராமத்திலேயே அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த அரசாங்கத்தின் ஆட்சிக் காலத்தில் மேற்படி கிராமத்திலிருந்து இடம்பெயர்ந்து பாதிக்கப்பட்டிருந்த மக்கள் அனைவரும் தமது காணிகளுக்குப் பதிலாக வழங்கப்பட்ட மாற்றுக் காணிகளையும், நட்டாடுகளையும் ஏற்பதற்கு முற்றாக மறுத்துவிட்டனர். இந்நிலையில், தற்போதைய அரசின் தேர்தல் வாக்குறுதிகளுக்கு அமைய வர்த்தமானியில் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட அபிவிருத்தி வலயத்தினை முற்றிலும் கணக்கில் எடுக்காமலும் நிலக்கரி மின் நிலையத்திற்கு அன்மையில் மீன்குடியேற்றப்படுவதால் அந்த மீன்குடியேற்றப்படும் குடும்பங்களுக்கு நிலக்கரி மின் ஆலையிலிருந்து வெளிப்படும் புகை வளிமண்டல சுற்றாடலில் கலப்பதால் ஏற்படக்கூடிய சுகாதாரப் பாதிப்புகளைக் கருத்தில் கொள்ளாமலும் அக் குடும்பங்கள் அனைத்தும் சம்பூரில் மீன்குடியேற்றப்பட்டுள்ளன.

வடமாகாணத்தில் மீன்குடியேற்றப்பட முடியாதிருந்த குடும்பங்களில் அனேகர் வடக்கின் ஒரே ஒரு வானுரதி நிலையமான பலாலி வானுரதி நிலையத்தின் பாதுகாப்பிற்காக உயர் பாதுகாப்பு வலயமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட பிரதேசங்களில் தமது காணிகளைக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த வானுரதி மையமானது பொதுமக்களது போக்குவரத்து மற்றும் படையினரது போக்குவரத்து ஆகிய இரு நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டுவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

மோதலும்

இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் ஓப்பீட்டளவில் எண்ணிக்கையில் மிகவும் குறைந்த அளவான இந்த இடம்பெயர்ந்த குடும்பங்களுக்கு மாற்றுக் காணிகள் மற்றும் நட்டாடுகளை வழங்குவதற்கு அரசாங்கம் முன்வந்த போதும் அதனை ஏற்றுக் கொள்ள அவர்கள் உறுதியாக மறுத்துவிட்டனர். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் முன்னைய அரசாங்கம் மேற்கொண்டு வந்த மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கைகளின் அனைத்துச் சாதக அம்சங்களையும் சிறுமைப்படுத்தும் அரசியல் நோக்கத்துடன் இவ்விடயம் சர்வதேசமயப்படுத்தப்பட்டது. முன்னைய அரசாங்கது பலாவி உயர் பாதுகாப்பு வலயத்தினுள் காணப்பட்ட அண்ணளவாக 6616 ஏக்கர் காணிகள் உட்பட 9083 குடும்பங்களுக்குச் சொந்தமான மொத்தம் 12869 ஏக்கர் காணிகளை மக்களிடம் மீள்க் கையளித்திருந்தது. தற்போது யாழில் ஏற்றதான் 10716 குடும்பங்களும் வடக்கின் ஏனைய நான்கு மாவட்டங்களிலிலும் 2501 குடும்பங்களும் மட்டுமே இன்னமும் மீள்க் குடியமர்த்தப்படுவதற்காகக் காத்திருக்கின்றன.

இரு மாகாணங்களையும் சேர்ந்த 271000 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த மொத்தம் ஒரு மில்லியனுக்கு அண்மித்த தொகையினராகக் காணப்பட்ட இடம்பெயர்ந்தோரில் தற்போது வடக்கில் 13217 குடும்பங்களும் கிழக்கில் 1215 குடும்பங்களுமே 2015ம் ஆண்டு தைமாதம் ஆட்சிமாற்றம் ஏற்பட்ட வேளையில் மீள்குடியேற்றப்பட வேண்டியர்களாக இருந்தனர். நடாத்தி முடிக்கப்பட்ட மீள்குடியேற்றங்களில் அனேகமானவை இடம்பெயர்ந்திருந்த மக்களது சொந்தக் காணிகளிலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன.

நிரந்த வீடுகளை வழங்குதல்

வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் இடம்பெயர்ந்தோரை மீள்க் குடியமர்த்துவதற்காக அரசாங்கமானது 2004ம் ஆண்டிலிருந்து 2014ம் ஆண்டு பங்குணி வரையான காலப்பகுதியில் 54588 மில்லியன் ரூபாக்கள் செலவில் 206,686 வீடுகளை அமைத்திருந்தது. வடக்கு கிழக்கு வீட்டு மீள்கட்டுமானத் திட்டத்தின் (NEHRP) கீழ் அமைக்கப்பட்ட 49488 வீடுகள், வடக்கு கிழக்கு சமுதாய மீளமைப்பு மற்றும் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் (NECORD) கீழ் அமைக்கப்பட்ட 2122 வீடுகள் மற்றும் சர்வதேச அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் / அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றினால் கட்டி முடிக்கப்பட்ட 24529 வீடுகளும் இவற்றில் அடங்கும்.

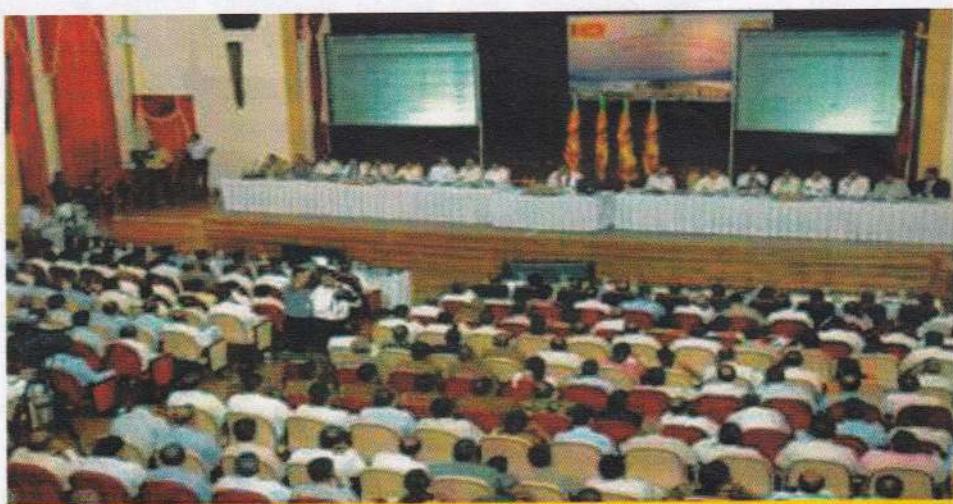
2009ம் ஆண்டின் பின்னர் யாழ் மாவட்டத்தில் மீளக்குடியமர்ந்த குடும்பங்களது எண்ணிக்கை 31188 ஆகும். இவற்றில் 22826 குடும்பங்களுக்கான வீடுகள் அமைக்கப்பட்டுவிட்டன. 2334 வீடுகள் தற்போது அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. எஞ்சிய 4523 குடும்பத்தினருக்கே வீடுகள் அமைக்கப்பட வேண்டி உள்ளது. அதாவது யாழ் மாவட்டத்தில் மீளக்குடியமர்ந்த 95 வீதமான மக்களுக்கு நிரந்தர வீடுகள் வழங்கப்பட்டுவிட்டன. இதேபோல் மூல்லைத்தீவில் 40 வீதமும், மன்னாரில் 75 வீதமும் கிளிநோச்சியில் 52 வீதமும் மீளக்குடியேறிய குடும்பங்கள் தமக்கான புதிய நிரந்தர வீடுகளைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ளன.

2014ம் ஆண்டில் மாவட்ட செயலர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட தரவுகளின் பிரகாரம் அதுவரை அமைக்கப்பட்ட வீடுகள், அப்போது அமைக்கப்பட்டு வந்த வீடுகள் மற்றும் அடுத்து வரும் மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் இந்த வீட்டு உதவித் திட்டத்தின் கீழ் அமைக்கப்படவிருந்த வீடுகள் ஆகியவற்றைக் கணக்கிலெடுத்து மேற்கொள்ளப்பட்ட கணிப்பீடுகளின் பிரகாரம் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் மீளக் குடியமர்ந்த குடும்பங்களுக்கென மேலும் 70,886 நிரந்த வீடுகளுக்கான தேவை காணப்பட்டது (இதற்கு மேலதிகமாக சேதமடைந்த 25,093 வீடுகள் திருத்தப்பட வேண்டி இருந்தன).

மேற்குறிப்பிட்ட தரவுகளிலிருந்து உள்ளக இடம்பெயர்ந்தோருக்கான வீட்டுத் தேவையினைப் பூர்த்தி செய்தல் ஆரம்பம் முதற்கொண்டே அரசினது நல்லினைக்கப் பொறிமுறையினதும் மீளக்குடியேற்றக் கொள்கையினதும் முன்னுரிமைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு விடயமாகக் காணப்பட்டதனை அவதானிக்கலாம்.

சிவில் நிர்வாகத்தினை மீளமைத்தல்

கண்ணிவெடியகற்றல் மற்றும் மீள்குடியேற்றும் ஆகியன நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கையில் இவற்றிற்குச் சமாந்தரமாக அரசினால் வடக்குக் கிழக்கில் பல்லாண்டுகளாக பூர்க்கணிக்கப்பட்டிருந்த சிவில் நிர்வாகத்தினை மீளக் கட்டமைக்கும் வேலைத் திட்டமும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பல வருடங்களாகத் தீர்க்கப்படாது தேங்கியிருந்த மக்களது பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்குத் தீவு வழங்குவதற்கெனச் சிவில் நிர்வாகத்தினை மீளக் கட்டமைப்பதற்கு அடிப்படையாக மாகாண மற்றும் மத்திய பொதுச் சேவைத் துறைகளில் நிலவிய மிகப் பாரிய ஆளனி வெற்றிடங்களை நிரப்புவதும், சேதமடைந்திருந்த அல்லது முற்றாக அழிந்து போயிருந்த பொதுச் சேவைக் கட்டமைப்புகளைப் புனர்நிர்மாணம் செய்தல் அல்லது புதிதாக நிர்மாணித்தல் என்பனவும் அவசியமாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டி இருந்தன. தேசிய அடையாள அட்டைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல், பிறப்பு, இறப்பு மற்றும் விவாகச் சான்றிதழ்களைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் ஆகியவற்றிலிருந்து நீண்டகால காணிப் பினக்குகள் வரை பல தசாப்தங்களாகத் தேங்கிப் போயிருந்த மக்களது பிரச்சினைகளை அவர்களது வாசற்படிக்கே சென்று தீர்க்கும் நோக்குடன் பொது நிர்வாகத்துறை அமைச்சானது வடக்கு, கிழக்கு மாகாண சபைகள், மற்றும் மாவட்ட அரசாங்க அதிபர்கள் ஆகியோருடன் இணைந்து ஒவ்வொரு பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளுக்கும் நடமாடும் சேவைகளை நடத்தித் தீவு கண்டது. இந்த இரண்டு மாகாணங்களிலும் ‘நாடளாவிய சேவை’யின் கீழ் பணியாற்றிய உத்தியோகத்தர்களில் அனேகமானவர்கள் இளைப்பாறியிருந்தனர். இவ்வாறான ஒரு வெற்றிடத்திற்கு நியமனம் செய்யப்பட்ட கிழக்கு மாகாணசபையின் பிரதம செயலாளர் ஆடி மாதம் 2007ம் ஆண்டு அவரது அலுவலகத்தில் வைத்து விடுதலைப் புலிகள் எனச் சந்தேகிக்கப்படுவர்களால் கட்டுக் கொல்லப்பட்டார். இதனை அடுத்து இலங்கையின் பிற பாகங்களில் ‘நாடளாவிய சேவை’யின் கீழ் பணியாற்றிய உத்தியோகத்தர்கள் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் சேவை ஏற்கப் பின்னடித்தனர். இதனால் சேவையிலிருந்து இளைப்பாறியிருந்த ‘நாடளாவிய சேவை’ உத்தியோகத்தர்களே ஒப்பந்த அடிப்படையில் மீள் நியமனம் செய்யப்பட்டுக் கடமையாற்றி வந்தனர். இந்த மாகாணங்களில் நிலைமைகள் முழுமையான கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவரப்பட்ட பின்னர் 2595 ஆசிரியர்கள் உட்பட 10888 அலுவலர்கள் 2015ம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதியில் கிழக்கு மாகாணத்தில் ஆட்சேர்ப்புச் செய்யப்பட்டனர். வடமாகாணத்தில் 2009 விருந்து 2015 ஆம் ஆண்டிற்கு இடைப்பட்ட காலப்பகுதிகளில் 2500 ஆசிரியர்கள் உட்பட 7100 அலுவலர்கள் ஆட்சேர்ப்புச் செய்யப்பட்டனர். 2014ம் ஆண்டளவில் மீள் நியமனம் வழங்கப்பட்டிருந்த அனேகமாக ‘நாடளாவிய சேவை’ உத்தியோகத்தர்களுக்குப் பதிலாக சேவையில் உள்ள உத்தியோகத்தர்கள் இந்த இரண்டு மாகாணங்களிலும் நியமிக்கப்பட்டுவிட்டனர்.

திருகோணமலையில் சனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச தலைமையில் இடம் பெற்ற மாகாண அபிவிருத்தி மீளாயுக் கூட்டம்.

அதிமேதகு சனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச அவர்கள் தமது ஆட்சி அதிகாரத்தினைப் புதிதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட சனாதிபதியிடம் 2015ம் ஆண்டு தை மாதம் ஒப்படைக்கும் போது வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்கள் உயிர்த்துடிப்புள்ள பொருளாதாரத்தினைக் கொண்டவையாக மாறியிருந்தன. அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் எவ்வித தடையுமின்றி பொருளாதார வாய்ப்புகளைப் பெறும் சந்தர்ப்பங்களைப் பெற்றிருந்தனர். பல்லாண்டுகளாகச் செயற்படாதிருந்த பொதுச் சேவைப் பொறிமுறைகள் அவ்வேளையில் மீள ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு சேவை மனப்பான்மையுடன் மக்களுக்குப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தன. மாகாண சட்டவாக்கக்தின் பலாபலன்கள் மற்றும் நீதித்துறையின் இயக்கம் காரணமாக உறுதிப்படுத்தப்பட்ட அடிப்படை மனித உரிமைகள் ஆகியவற்றினை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். மேலும் மக்கள் தமது நடமாட்ட கதந்திரத்தினை உச்ச அளவில் அனுபவித்ததுடன் ஆர்வத்துடன் தேர்தல்களில் பங்குபற்றித் தமது பிரதிநிதிகளைத் தெரிவு செய்திருந்தார்கள். இன்று இம் மக்கள் அனைவரும் தாம் மிகவும் எதிரபார்த்திருந்த இலவசக் கல்வி, சுகாதார சேவைகள் மற்றும் சிறப்பாக மீளமைக்கப்பட்டுப் பராமரிக்கப்படும் உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் ஆகியற்றை பெற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

சனநாயகத்தை நிலைநாட்டுதல்

வடக்கு கிழக்கில் தமிழ்மீழ் விடுதலைப் புலிகளது கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்களுக்குத் தேர்தலில் பங்கெடுக்கும் உரிமையானது கிடைக்கவில்லை. ‘தேர்தலில் பங்கெடுக்க வேண்டாம்’ என்ற விடுதலைப் புலிகளது ஏச்சரிக்கையினை மீறிய சிலர் புலிகளது மரண தண்டனைக்கு உள்ளாகினர். ஆதலினால் கடந்த 25 வருடங்களாக வடக்கு கிழக்கில் வாழ்ந்த அனைக் காரணமாக வாக்களிப்பதை தவிர்த்தனர் அல்லது வாக்களிக்க அஞ்சினர். நாட்டின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களிலிருந்து விடுதலைப் புலிகள் அகற்றப்பட்ட பின்னர் இந்த மக்களது வாக்களிக்கும் ஆர்வமானது 2010ம் ஆண்டில் அவதானிப்பிற்குள்ளாகியதுடன் 2015ம் ஆண்டு ஜனாதிபதித் தேர்தலின் போது துல்லியமாகத் தெரிந்தது.

இக் காலகட்டத்தில் ஆறு பொதுத் தேர்தல்கள் இடம்பெற்றிருந்ததுடன் தமிழ் வாக்காளர்களது வாக்களிப்பு என்னிக்கையானது ஜனாதிபதித் தேர்தல்களின் போது ஒரே வகையாகக் காணப்பட்டது. உதாரணமாக 1994ம் ஆண்டின் பொதுத் தேர்தலின் போது யாழ் மாவட்டத்தின் 566366 பதிவு செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களில் 13837 வேட்பாளர்கள் மட்டுமே வாக்களித்திருந்தனர். இது யாழ் மாவட்ட மொத்த வாக்காளர் தொகையின் 2.3% வீதமாகும். வன்னி தேர்தல் மாவட்டத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட 178697 மொத்த வாக்காளர்களில் 45280 வாக்காளர்கள் மட்டுமே தமது வாக்குகளைச் செலுத்தியிருந்தனர். இது வன்னி தேர்தல் மாவட்டத்தின் மொத்த வாக்காளர் தொகையின் 25.3% வீதமாகும். இவ்வாறு அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளிலும் அனைக் காக்குகள் சிங்களவர்கள், முஸ்லிம்கள் மற்றும் விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிராக இராணுவத்தினருடன் சேர்ந்து இயங்கிய ஆயுதக் குழுக்களின் ஆதரவாளர்கள் ஆகியோரது வாக்குகளாகும். அத்துடன் 2009ம் ஆண்டு வரை விடுதலைப் புலிகளால் தேர்தல்களில் போட்டியிட அனுமதிக்கப்பட்ட வேட்பாளர்களே பாராளுமன்றத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள் என்பதால் இது மக்களது உண்மையான விருப்பங்களைப் பிரதிபலித்திருக்கவில்லை.

இதேபோலவே தமிழ் பேசும் மக்களது சில மனக் குறைகளுக்குத் தீவாக பாரத தேசத்தின் ஈடுபாட்டுடன் அரசியல் அமைப்பில் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட மாகாண சபை முறைமைக்கு அமைய வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் தேர்தல் மூலம் தெரிவிசெய்யப்பட்ட முதலாவது மாகாண சபையானது 1990ம் ஆண்டில் அந்த மாகாணசபையின் முதலமைச்சர் ஒருதலைப்பட்டசமாகத் தனிநாட்டுப் பிரகடனம் மேற்கொண்டதனை அடுத்துக் கலைக்கப்பட்ட பின்னர் மீள இயங்கவில்லை. மகிந்த ராஜபக்ச அவர்களது அரசாங்கமே 18 ஆண்டுகளின் பின் கிழக்கு மாகாணசபைத் தேர்தல்களை 2008ஆம் ஆண்டிலும், 23 வருடங்களின் பின்னர் வடக்கு மாகாணசபைத் தேர்தல்களை 2013ம் ஆண்டிலும் நடாத்தியதன் மூலம் இந்த இரண்டு மாகாணங்களிலும் சனநாயகத்தை நிலைநாட்டியது என்றால் அது மிகையல்ல.

மோதலும்

வாழ்க்கைத் தரத்தினை மேம்படுத்துதல்

சமாதானம் மலர்ந்த பின்னர் அரசினாலும் தனியார் துறையினராலும் முன்னெடுக்கப்பட்ட பல்வேறு திட்டங்கள் காரணமாக வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழும் மக்களது வாழ்க்கைத் தரமானது மிகவும் மேம்பட்டுள்ளதை வெளிப்படையாகவே அவதானிக்கலாம். 2009ம் ஆண்டில் வடமாகாணத்தில் 117 வங்கிக் கிளைகள் இயங்கி வந்த அதேவேளை இந்த எண்ணிக்கையானது 193 ஆக 2011ம் ஆண்டில் அதிகரித்திருந்தது. அவ்வாறே கிழக்கு மாகாணத்தில் 2009ம் ஆண்டில் 156 ஆகக் காணப்பட்ட வங்கிக் கிளைகள் 2011ம் ஆண்டில் 239 ஆக அதிகரித்திருந்தன. சம காலத்தில் வடமாகாணத்தில் தொலைபேசி இணைப்புகளின் எண்ணிக்கையானது 74729 விருந்து 108520 ஆக அதிகரித்ததுடன் கிழக்கு மாகாணத்தில் 2011ம் ஆண்டில் 154797 தொலைபேசி இணைப்புகள் காணப்பட்டன. இதேபோலவே 2009ம் ஆண்டில் 47031ஆகக் காணப்பட்ட வாகனங்களின் எண்ணிக்கையானது 2011ம் ஆண்டில் 123040 ஆக அதிகரித்திருந்த அதேவேளை கிழக்கு மாகாணத்தில் குறித்த காலப் பகுதியில் வாகனங்களது எண்ணிக்கையானது 110760 விருந்து 179508 ஆகக் அதிகரித்திருந்தது.

பொருளாதாரப் பெறுபேறுகள்

இலங்கை மத்திய வங்கியின் தரவுகளின் பிரகாரம் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் தேக்க நிலை அடைந்திருந்த பொருளாதாரமானது கடந்த ஆட்சிக்காலத்தில் கணிசமான முன்னேற்றத்தினைக் காட்டியது. மாகாண மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியானது 2016ம் ஆண்டளவில் இரண்டு மாகாணங்களிலும் 787 பில்லியன் ரூபாக்கள் ஆக அதிகரிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டதுடன், மாகாண ஆள்வீத் வருமானமானது வடமாகாணத்தில் 618,000 ரூபாக்கள் ஆகவும் கிழக்கு மாகாணத்தில் 477,000 ரூபாக்கள் ஆகவும் உயரும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. வேலை அற்றவர்கள் வீதமானது வடமாகாணத்தில் 6.1 வீதத்திலிருந்து 5.2 வீதமாகவும், கிழக்கு மாகாணத்தில் 15.5 வீதத்திலிருந்து 4.9 வீதமாகவும் 2005ம் ஆண்டிற்கும் 2012ம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் குறைவடைந்திருந்தது. இதற்கமைவாக வறுமைச் சுட்டெண்ணும் இந்த மாகாணங்களில் சாதகமான வீழ்ச்சியைக் காட்டியது.

கிழக்கு மாகாணம்	2005	2009	2011	2013
மாகாண உள்நாட்டு மொத்த வருமானம் (பில்லியன் ரூபாக்களில்).	99	281	375	543
மாகாண ஆள்வீத வருமானம் (ரூபாக்களில்).	64000	183000	237000	346000

வடமாகாணம்	2005	2009	2011	2013
மாகாண உள்நாட்டு மொத்த வருமானம் (பில்லியன் ரூபாக்களில்).	63	159	241	311
மாகாண ஆள்வீத வருமானம் (ரூபாக்களில்).	56000	134000	200000	290342

வடமாகாணத்தின் 2013ம் வருடத்திற்கான மாகாண மொத்த வருமான வீதமானது 23.6 வீதமாக காணப்பட்டதுடன், 2011ம் ஆண்டில் 3.7 வீதமாக இருந்த தேசிய பொருளாதாரத்திற்கான வடமாகாணத்தின் பங்களிப்பானது 2013ம் ஆண்டில் 4.3 வீதமாக அதிகரித்திருந்தது. கிழக்கு மாகாணத்தின் 2013ம் வருடத்திற்கான மாகாண மொத்த வருமான வீதமானது 26.6 வீதமாக காணப்பட்டதுடன், 2011ம் ஆண்டில் 5.8 வீதமாக இருந்த தேசிய பொருளாதாரத்திற்கான கிழக்கு மாகாணத்தின் பங்களிப்பானது 2013ம் ஆண்டில் 5.8 வீதமாக அதிகரித்திருந்தது.

மின்சார விணியோகம்

விடுதலைப் புலிகளால் மின் தடங்கள், உப மின் நிலையங்கள் மற்றும் மின் உற்பத்தி நிலையங்கள் தகர்க்கப்பட்டதாலும் யுத்தத்தினால் இக் கட்டமைப்புகளுக்கு ஏற்பட்ட சேதங்களினாலும் விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த அனேக பிரதேசங்களில் மின்சார வசதி காணப்படவில்லை. இரண்டு மாகாணங்களிலும் அனேகமான பிரதேசங்கள் இந்த மோதல்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னைய காலங்களில் கூட மின்சாரத்தை ஒருபோதும் காணாத பகுதிகளாகவே இருந்துள்ளன. இதனால் சனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச அவர்கள் ஆட்சிப்பீடுமேற்றிய 2005ம் ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியில் வடமாகாண மக்களில் 35.5 வீதமானவர்களும் கிழக்கு மாகாணத்தில் 52.3 வீதமான மக்களுமே மின்சாரத்தினைப் பெற்றிருந்தனர்.

நாட்டின் அனைத்துக் குடிமக்களுக்கும் மின்சாரத்தினை வழங்குவது என்ற வாக்குறுதி அரசாங்கத்தின் கொள்கை ஆவணமான மகிந்த சிந்தனையில் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தது. இதன்படி அரசு கட்டுப்பாட்டிலிருந்த பகுதிகளுக்கு மின்சார விணியோகத்தினை மேம்படுத்துவதற்கு அதிக முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டிருந்த அதேவேளை அரசினால் விடுதலைப் புலிகளது கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கான மின் விணியோகத்தினை மேற்கொள்ளவும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருந்தது.

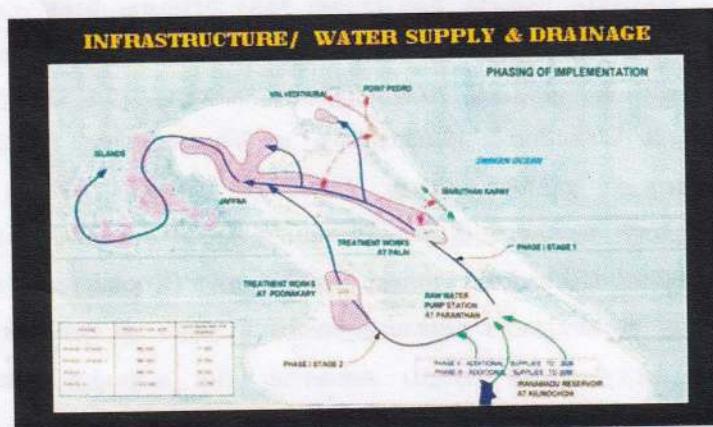
கிழக்கு மாகாணத்தில் திருக்கோணமலை மாவட்டத்தின் முதூரிலிருந்து மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் வாக்கரைப் பிரதேசம் வரை - அப்பிரதேசங்களை அண்டிய பகுதிகளில் மோதல்கள் தொடர்ந்து கொண்டிருந்த ஒரு கால கட்டத்தில் - இலங்கை மின்சார சபையானது நம்ப முடியாத வேகத்துடனும் வினைத்திறனுடனும் உயர்வாலும் மின்தடங்கள், மின் பரிமாற்றத் தடங்கள் மற்றும் உப மின் நிலையங்களை நிறுவிச் சாதனை படைத்தது. இதே காலப்பகுதியில் அதாவது 2006ம் ஆண்டில் சனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச அவர்களது அரசாங்கமானது 8 மொகாவோட் மின்சாரத்தை மட்டுமே உற்பத்தி செய்து கொண்டிருந்தது. இது குடாநாட்டின் மின் நுகர்வுடன் ஒப்பிடும் போது ‘யானைப் பசிக்குச் சோளப் பொரி’ என்பது போல எவ்விதத்திலும் சடு கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கவில்லை. இதனால் சனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச அவர்களது அரசாங்கமானது ‘அபெர்க்கோ’ (Abbreko) மற்றும் ‘கூல் எயர்’ (Koolair) ஆகிய இரண்டு தனியார் மின் உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து தற்காலிகமாக மின்சாரத்தினைப் பெற்றுக் குடாநாட்டின் மொத்த மின் வழங்கலை 28 மொகாவோட் ஆக உயர்த்தியதுடன் பழைய சுன்னாகம் மின் உற்பத்தி நிலையத்தினை நவீன் - 24 மொகாவோட் மின்சாரத்தினைப் பிறப்பிக்க வல்ல - ‘உத்தர ஜனனி’ மின் நிலையத்தின் மூலம் மாற்றீடு செய்யும் திட்டத்தினைச் செயற்படுத்தியது. இப் புதிய மின் உற்பத்தி நிலையமானது 2013ம் வருடம் தை மாதம் 1ம் திகதி தனது பணிகளை ஆரம்பித்திருந்தது

ஆட்சிமாற்றம் நிகழ்ந்த வேளையில் யாழ் மாவட்டத்தில் 95 வீதமான பகுதிகள் மின்சாரத்தினைப் பெற்றிருந்தன. இது வவுனியாவில் 95 வீதமாகவும், மன்னாரில் 87 வீதமாகவும் காணப்பட்ட அதேவேளை முற்றாக மின்சாரத்தையே காணாதிருந்த கிளிநோச்சி மற்றும் மூல்லைத்தீவு ஆகியன மாவட்டங்களில் இவ் வீதம் முறையே 84 மற்றும் 87 ஆகவும் காணப்பட்டது. வடமாகாணத்தில் இதற்கான செலவீனமாக 7500 மில்லியன் மதிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இதேவேளை கிழக்கில் திருமலை மாவட்டம் 95 வீதத்தையும், மட்டக்களப்பு 90 வீதத்தையும், அம்பாறை 97 வீதத்தையும் மின்சார வழங்கலில் எட்டியிருந்தன. மோதல் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட பின்னர் மேற்கொள்ளப்பட்ட பாரிய நல்லினங்கையின் படிகளாக இவை அமைந்திருந்தன.

பாதுகாப்பான குடிநீரை வழங்குதல்

சனாதிபதி மகிளிந்த ராஜபக்ச அவர்கள் சனாதிபதியாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட போது வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் இருந்த பெரும்பாலான வீடுகள் குழாய் நீர் வினியோகத்தினைப் பெற்றிருக்கவில்லை. அவர்கள் தங்களது நீர்த் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்குக் கிணறுகள், குளங்கள், குட்டைகள் ஆறுகள், அல்லது ஏரிகள் ஆகிய நீர் மூலங்களிலேயே தங்கியிருந்தனர். சுத்தமான குடிநீரைப் பெறும் வீடுகள் குறித்த தரவுகளை வெளியிடும் மத்திய வங்கியின் அறிக்கையில்கூட கிழக்கு மாகாணம் தொடர்பில் 2009ம் ஆண்டு வரையிலும் வடமாகாண நிலவரம் தொடர்பில் 2012ம் ஆண்டு வரையிலும் எவ்வித தகவலும் இடம்பெறவில்லை. அப் பகுதிகளில் நிகழ்ந்த மோதல்களும் தொடர்ச்சியான உள்ளக இடப்பெயர்வுகளும் துல்லியமான புள்ளிவிபரங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதைச் சாத்தியம் அற்றதாக ஆக்கியிருக்க வேண்டும்.

வடமாகாணத்தில் 2009ம் ஆண்டு வைகாசி மாதத்தின் முன்பாக 29 சிறியளவிலான நீர் வினியோகத் திட்டங்கள் அரசினாலும் உள்ளூராட்சிகளாலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தன. 2010ம் ஆண்டில் வடமாகாண சனத்தொகையில் 15 வீதத்திற்கும் குறைவானவர்களே குழாய் நீர் வினியோகத்தினைப் பெற்றிருந்தனர். 2012ம் ஆண்டில் 25,920.05 மில்லியன் ரூபா மதிப்பீட்டில் தொடங்கப்பட்ட இரண்ணமடு யாழ்ப்பாணம் நீர் வினியோகத்திட்டமானது 2017ம் ஆண்டில் நிறைவடையும்போது 55000 கிலிநோச்சி மாவட்ட விவசாயிகளுக்கான பாசன நீரையும், தீவுகம் அடங்கலாக யாழ்குடாநாடு மற்றும் கிலிநோச்சியைச் சேர்ந்த ஏறத்தாள 300,000 பொதுமக்களுக்குப் பாதுகாப்பான குடிநீரையும் வழங்கும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இதுதவிர முன்னைய அரசினால் முழு வடமாகாணத்தினையும் உள்ளடக்கியதாக 33089 மில்லியன் ரூபாக்கள் செலவிட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 44 பாரிய மற்றும் நடுத்தர குடிநீர் வினியோகத் திட்டங்கள் தற்போது நிறைவடையும் நிலையினை எட்டியுள்ளன. மேற்கூறிய சகல திட்டங்களும் 2017ம் ஆண்டில் நிறைவிற்கு வரும்போது வடமாகாணத்தில் ஏறத்தாள ஒரு மில்லியன் மக்கள் அதாவது வடக்கில் வாழும் மக்களில் 70 வீதமானவர்கள் பாதுகாப்பான குடிநீரைப் பெறுவார்கள் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கிழக்கு மாகாணத்தில் 2005ம் ஆண்டு 17.5 வீதமான வீடுகள் பாதுகாப்பான குடி நீரினைப் பெறுவதாகக் கணிப்பிடப்பட்டிருந்தது. 2006ம் ஆண்டிலிருந்து 2015ம் ஆண்டு வரையில் மத்திய அரசு, மாகாணசபை மற்றும் உள்ளூராட்சி சபைகளால் பல்வேறு பாரிய, நடுத்தர மற்றும் சிறிய குடிநீர் வினியோகத்திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இவற்றில் அனேகமானவை நிறைவடைந்துள்ள நிலையில் எஞ்சியுள்ள சில திட்டங்கள் 2016ம் ஆண்டளவில் நிறைவடையும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதன் மூலம் கிழக்கு மாகாணத்தில் ஏறத்தாள 94 வீதமான வீடுகள் பாதுகாப்பான குடிநீரினைப் பெற்றுக் கொள்ளும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஏற்கெனவே நிறைவடைந்துள்ள ‘அம்பாறை நீர் வினியோகத் திட்டம்’ 40000 வீடுகளுக்கு குழாய் நீரை வழங்கிறது. தற்போது முன்னெடுக்கப்பட்டு வரும் ‘கிழக்கு மாகாண நீர் வினியோகத் திட்டத்தின்’ மேலும் 24000 வீடுகள் அம்பாறை மாவட்டத்தில் குழாய் நீர் வினியோகத்தினைப் பெற்றுக் கொள்ளவுள்ளன. கிழக்கு மாகாணத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பாரிய நீர்வினியோகத் திட்டமான உனிச்சை (Unichchai) ‘நகர நீர் வினியோகத் திட்டமானது’ நிறைவேற்றப்பட்டதில் இருந்து மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் 50000 வீடுகளுக்கு நீர் வினியோகத்தினை வழங்கி வருகிறது. ‘ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பாரிய திருமலை நீர் வினியோகத் திட்டமானது’ நிறைவேற்றப்பட்டதில் இருந்து குழாய் நீர் வினியோகம் இரண்டு மடங்காகியதன் மூலம் தற்போது மொத்தம் 65000 வீடுகள் குழாய் நீரினைப் பெற்றுவருகின்றன. அதேவேளை தற்போது நடைமுறைப்படுத்தப்படும் ‘அரிப்பு (சேருநுவர) நீர் வினியோகத் திட்டமானது’ நிறைவடையும்போது மேலும் 2000 வீடுகள் குழாய் நீர் வினியோகத்தினைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

மோதல்களினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் வாழ்வாதார மறுமலர்ச்சி

அரசாங்கமானது உற்பத்தித்துறை மேம்பாட்டிற்கென 2007ம் ஆண்டிற்கும் 2010ம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலப் பகுதியில் 33849.68 ரூபாக்களைக் கிழக்கு மாகாணத்திற்கும், 2009ம் ஆண்டிலிருந்து 2011ம் ஆண்டு வரை 20,446.07 மில்லியன் ரூபாக்களை வடக்கு மாகாணத்திற்கும் ஒதுக்கியிருந்தது.

விவசாயம்

விவசாயிகள் இடம்பெயர்ந்தமையாலும் அவர்களது விவசாய நிலங்களை அனுகுவதற்கு முடியாமல் இருந்ததனாலும் வடமாகாணத்தின் அனேக விவசாய நிலங்களும் ஒப்பீட்டளவில் கிழக்கு மாகாணத்தின் குறைந்தளவிலான விவசாய நிலங்களும் கைவிடப்பட்டிருந்தன. விவசாய நீர்ப்பாசனத் தொகுதிகள், குளங்கள் மற்றும் நீர்ப்பாசனக் கால்வாய்கள் பராமரிப்பின்றியும், கைவிடப்பட்டும் இருந்தமையால் பயிர் நிலங்களுக்கான பாசன நீரினைக் குறைந்தளவிலேயே பெற முடிந்தமை, விளைபொருட்களைச் சந்தைப்படுத்துவதற்கான போக்குவரவு வசதிகள் இல்லாதிருந்தமை, விதை பொருட்கள் மற்றும் பசளைகள் கிடைக்கப்பொருமை ஆகியன தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களில் விவசாயச் செய்கையானது நலிவடைந்திருந்தமைக்கான பிற காரணிகளாகும்.

விடுதலைப் புலிகளுடனான மோதல்கள் 2007ம் ஆண்டு கிழக்கு மாகாணத்திலும் 2009ம் ஆண்டில் வடக்கு மாகாணத்திலும் முடிவுக்கு வந்ததுமே அரசின் மிக முக்கிய கவனம் தரிசு நிலங்களாக மாறியிருந்த பாரியளவிலான விவசாய நிலங்களை இயலுமான விரைவில் பயிரிடுவதற்கு தயார்ப்படுத்துவதில் திரும்பியது. இந்த இலக்கினை அடைவதற்காக் கணிசமான காலம் கைவிடப்பட்டுத் தரிசாகக் கிடந்த நிலங்களை விவசாயிகள் பண்படுத்தித் தயார்ப்படுத்துவதற்குரிய இயந்திர உபகரணங்களையும் விதை தானியங்கள், நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்கள் மற்றும் பசளைகள் போன்றவற்றினையும் அரசாங்கம் வழங்கி உதவியது. அத்துடன் கைவிடப்பட்டிருந்த சந்தைகளையும் கிராமங்களையும் இணைக்கும் கிராமிய வீதிகளைச் செப்பனிடுவதற்காக நிதி ஒதுக்கீடுகளை மேற்கொண்ட அரசாங்கமானது, யாழ் குடாநாட்டைத் தென் பகுதியிடன் இணைக்கும் பிரதான வீதிகளில் காணப்பட்ட கண்ணிவெடிகள் அகற்றப்பட்டு அவ் வீதிகள் போக்குவரவிற்குத் தயாராகும் வரை, குடாநாட்டின் நுகர்வுத் தேவைக்கு மேலதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்ட விவசாயப் பொருட்களை நாட்டின் தென்பகுதிக்குக் காங்கேசன்துறை - திருகோணமலை கப்பல் சேவை ஊடாகக் கொண்டு செல்வதற்குரிய இட ஒதுக்கீட்டினைச் சாதாரண கட்டணத்தில் மேற்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு உதவியது.

கிழக்கு மாகாணத்தில் 2012ம் ஆண்டில் மோதல்களின் போது கைவிடப்பட்டிருந்த ஏற்தாள 80000 ஏக்கர் வயல் நிலங்கள் உட்பட மொத்தம் 893167 ஏக்கர் வயல் நிலங்களில் நெல் அறுவடை மேற்கொள்ளப்பட்டதன் மூலம் இலங்கையில் நெற்களஞ்சியம் என்ற வரலாற்றுரீதியான தனது பெயரை கிழக்கு மீட்டெடுத்துக் கொண்டது. வடமாகாணத்திலும் மோதல் இடம்பெற்ற காலங்களில் நெற்பயிர்ச் செய்கையானது மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. வடக்கில் மொத்தம் 247405 ஏக்கர் வயல் நிலங்களில் 2009ம் ஆண்டுவரை 64106 ஏக்கர் வயல் நிலங்களில் மட்டுமே நெற்செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தது. அரசாங்கம் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களது உதவியிடன் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளின் பயனாக 2014ம் ஆண்டில் தரிசாக விடப்பட்டிருந்த வயல்நிலங்களின் அளவினை 14751 ஏக்கர்களாகக் குறைக்க முடிந்தது.

2006ஆம் ஆண்டில் 0.70 மெற்றிக் தொன்களாகக் காணப்பட்ட கிழக்கு மாகாண நெல் உற்பத்தியானது 2014ம் ஆண்டில் 1.19 மில்லியன் மெற்றிக் தொன் என்ற அளவினை எட்டியிருந்தது. இது தேசிய நெல்உற்பத்தியின் 24 வீதமாகும். இதேபோலவே 2006ம் ஆண்டில் 16400 மெற்றிக் தொன்களாக இருந்த சோளம், 1480 தொன்களாக இருந்த கெள்பி, மற்றும் 2724 மெற்றிக் தொன்களாக இருந்த நிலக்கடலை ஆகியவற்றின் உற்பத்தியானது 2011ம் ஆண்டில் முறையே 50281 மெற்றிக் தொன்கள், 10722 மெற்றிக் தொன்கள் மற்றும் 21030 மெற்றிக் தொன்கள் ஆக அதிகரித்திருந்தது.

2009ம் ஆண்டில் 1671 மெற்றிக் தொன்களாகக் காணப்பட்ட நெல் உற்பத்தியானது 2012ம் ஆண்டில் 270845 மெற்றிக் தொன்னாக அதிகரித்திருந்தது. 2009ம் ஆண்டில் 44506 மெற்றிக் தொன்னாக இருந்த மேட்டுநிலப் பயிர்களான பயறு, உழுந்து, கெளப்பி, சின்ன வெங்காயம் மற்றும் நிலக்கடலை ஆகியவற்றின் உற்பத்தியானது 2012ம் ஆண்டில் 270845 மெற்றிக் தொன்னாக அதிகரித்திருந்தது. மரக்கறி உற்பத்தியும் இதே காலப்பகுதியில் 77270 மெற்றிக் தொன்னிலிருந்து 112567 மெற்றிக் தொன்களாக அதிகரித்திருந்தது. அரசாங்கம் வடமாகாணத்தில் பண, தென்னை மற்றும் மரமுந்திரிகைப் பயிர்ச்செய்கைகளை ஊக்குவிப்பதற்காக 105.05 மில்லியன் ரூபாக்களை செலவிட்டிருந்தது.

நிர்ணயிக்கப்பட்ட உற்பத்தி இலக்குகளை அடைவதற்காகவும், விவசாயிகளது வாழ்க்கை நிலையினை மேம்படுத்துவதற்காகவும் வடக்கில் 5240.5 மில்லியன் ரூபாக்களையும், கிழக்கில் 2104 மில்லியன் ரூபாக்களையும் முன்னைய அரசானது முதலீடு செய்திருந்தது. இந்த இலக்கினை எட்டுவதில் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும் தமது பாரிய பங்களிப்பினை வழங்கியிருந்தன.

கால்நடை வளர்ப்புத்துறை

கால்நடைகளது இழப்பு மற்றும் பால் சேகரிப்பு மற்றும் சந்தைப்படுத்தும் வளையமைப்புகள் சீர்குலைந்தமை ஆகிய காரணங்களால் கால்நடை வளர்ப்புத் துறையும் பாரிய அளவில் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. கணிசமான கால்நடைகளையும் வெற்றிகரமான பால் தொழிற்சாலைகளையும் கொண்டிருந்த கிழக்கு மாகாணமானது அரசாங்கத்தின் பால் உற்பத்தியில் தன்னிறைவினைக் காணும் கனவினை நினைவாக்குவதற்கு மிகப் பொருத்தமான களமாக அமைந்தது. ஒவ்வொரு பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளிலும் கால்நடை வசதிகளை மேம்படுத்துவதற்காக நிதி ஒதுக்கீடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதுடன் கால்நடை வைத்தியர்களுக்கான அனேக வெற்றிடங்களும் நிரப்பப்பட்டன. பொதுமக்களுடன் இடம்பெயர்ந்திருந்த 85000 ற்கு மேற்பட்ட கால்நடைகள் காப்பாற்றப்பட்டு அவற்றின் உரிமையாளர்களிடம் கையளிக்கப்பட்டன. முன்னுரிமையளிக்கப்பட்ட விதத்தில் 50 கால்நடைக் கிராமங்கள், 3 மாதிரிப் பண்ணைகள், 9 பால் பதனிடும் மையங்கள், 14 பால் சேகரிப்பு நிலையங்கள், ஒரு விலங்கு இனப்பெருக்கப் பண்ணை மற்றும் ஒரு விலங்கு உணவுத் தொழிற்சாலை ஆகியவை உருவாக்கப்படுவதற்கான உதவிகள் அரசினால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. தனியார் துறையினர் உற்சாகப்படுத்தப்பட்டு பால் தொழில் துறையில் ஈடுபடும் வகையில் அவர்களுக்கு உதவிகள் வழங்கப்பட்டன. 2006ம் ஆண்டு கிழக்கு மாகாணத்தில் 35 மில்லியன் லீற்றர்களாக இருந்த பால் உற்பத்தியானது 2014ம் ஆண்டில் 61.9 மில்லியன் லீற்றர்களாக அதிகரித்திருந்தது. கிழக்கு மாகாணத்தில் கால்நடை வளர்ப்புத் துறையினை மேம்படுத்துவதற்காக மொத்தம் 1337.7 ரூபாக்கள் முதலீடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

வடமாகாணத்தில் மீள்குடியேற்றம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது கிளிநோச்சி, மூல்லைத்தீவு மற்றும் மன்னார் பெருநிலப்பரப்பில் கால்நடை வளங்கள் எவையுமே இருக்கவில்லை. மொத்தம் ஏறத்தாள் 121,000 கால்நடைகளும் 17000 ஏருமைகளும் அவற்றின் உரிமையாளர்களிடமிருந்து இடம்பெயர்ந்திருந்த நிலையில் அவற்றினைச் சுற்றி வளைத்துப் பிடிக்க வேண்டிய நிலையே காணப்பட்டது. 2012 ஆம் ஆண்டில் அண்ணவாக மொத்தம் 890305 கால்நடைகள் இருப்பதாகக் கணிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அரசானது மீள்குடியேற்றத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட 180 நாள் வேலைத் திட்டத்தின் போது ஏறத்தாள் 162.3 மில்லியன் ரூபாக்களையும், மேலும் 492 ரூபாக்களை இடைக்கால கால்நடை அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கும் செலவு செய்திருந்தது. இதன் மூலம் மொத்த உற்பத்தியானது 15 லீத்தினால் அதிகரித்திருந்தது. இறுதி யுத்தத்தில் மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருந்த இந்த மூன்று மாவட்டங்களிலும் பூச்சிய மட்டத்திலிருந்து அரசினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கால்நடை வளர்ப்புத் துறையின் இந்த அடைவு மட்டமானது ஒரு பெரும் சாதனையாகவே கருதப்பட்டது.

மீன்பிடித்துறை

மோதல்கள் நடந்த காலப் பகுதியில் இலங்கையின் மூன்றில் இரண்டு பங்கு கரையோரங்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களின் கடற்கரையோரங்களில் பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக மீன்பிடி நடவடிக்கைகள் தடை செய்யப்பட்டிருந்தன அல்லது மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. மோதல்கள் முடிவுக்கு வந்ததும் அரசின் அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் மீன்பிடித்துறையானது அதிமுக்கி இடத்தினைப் பெற்றிருந்தது. மீன்பிடித் துறைமுகங்களை நிர்மாணித்தல், புதிய இறங்குதுறைகளை உருவாக்குதல், பனிக்கட்டித் தொழிற்சாலைகளை அமைத்தல் மற்றும் குளிர்ப்பன அறைகளை அமைத்தல் போன்ற மீன்பிடித்துறையினை மேம்படுத்தும் நடவடிக்கைகள் 5285 மில்லியன் ரூபா செலவில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. கிழக்கு மாகாணத்தில் 2006ம் ஆண்டு பிடிக்கப்பட்ட மீன்களின் அளவு 26680 மெற்றிக் தொன் ஆக இருந்த அதேவேளை மோதல்கள் முடிவுக்கு வந்த பின்னர் ஏற்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு அபிவித்தி நடவடிக்கைகள் காரணமாக 2014ம் ஆண்டில் 75720 மெற்றிக் தொன்னாக அதிகரித்திருந்தது.

வடமாகாணத்திலும் சமாதானம் மலர்ந்ததன் பின்னர் மீன்பிடித் தடைகள் நீக்கப்பட்டதனை அடுத்து மீன் உற்பத்தியானது சடுதியாக அதிகரித்தது. வடமாகாணத்தில் மீன்பிடித்துறையினை மேம்படுத்துவதற்காக அரசாங்கம் 10900 மில்லியன் ரூபாக்களை முதலீடு செய்திருந்தது. 2011ம் ஆண்டு வடக்கில் கடல் மீன் உற்பத்தியானது 48520 மெற்றிக் தொன்னாக இருந்தது. இது இலங்கையின் தேசிய மீன் உற்பத்தியில் 11 வீதமாகும். 2012ம் ஆண்டில் வடமாகாணத்தைச் சேர்ந்த ஏற்ததாள் 90000 பேரிற்கு நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ மீன்பிடித்துறையில் வேலைவாய்ப்புகள் கிட்டியிருந்துடன் கடல் மீன்பிடிக் கலங்களின் எண்ணிக்கையானது 11225 படகுகளாக அதிகரித்திருந்தது. 2014ம் ஆண்டு கடல் மீன் உற்பத்தியானது 60357 மெற்றிக் தொன்னாக உயர்ந்தது. இது இலங்கையின் தேசிய மீன் உற்பத்தியில் 18 வீதமாகும்.

இவற்றிற்கு இணையாக முன்னைய அரசாங்கமானது மக்களுக்கு வாழ்வாதாரத்தினையும் போசாக்கினையும் வழங்கும் பொருட்டும் கிராமியப் பொருளாதாரத்தினை மேம்படுத்தும் இலக்குதனும் உள்நாட்டு மீன்பிடித்துறையினை முன்னேற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டது. அடிப்படை வசதிகளுடன் கூடிய உட்கட்டமைப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்தியமை, மீன்பிடிக் கிராமங்கள், மீனவ சங்கங்கள் மற்றும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை மறுசீரமைத்தமை அத்துடன் மீனவர்களுக்கான கடன் திட்டங்களை வழங்கியமை ஆகிய நடவடிக்கைகளின் மூலம் அரசாங்கமானது வடக்குக் கிழக்கில் மீனவர்களுக்கு நிலையான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. இதனால் இந்த இரு மாகாணங்களிலும் மீன் உற்பத்தியானது மிகவும் உயர்வடைந்தது.

கிழக்கு மாகாணத்தில் 2006ம் ஆண்டு 6540 மெற்றிக் தொன்னாக இருந்த உள்நாட்டு மீன் உற்பத்தியானது 2014ம் ஆண்டில் 12192 மெற்றிக் தொன்னாக அதிகரித்திருந்தது. கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள ஆறுகள் மற்றும் குளங்களில் வருடா வருடம் ஒரு மில்லியனுக்கு மேற்பட்ட மீன் குஞ்சுகள் விடப்பட்டன. மீனவர்களுக்கு நவீன மீன்பிடி உத்திகள் தொடர்பான அறிவினை மேம்படுத்துவதற்காகப் பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டுடன் இவர்களுக்குத் தேவையான மீன் பிடி உபகரணங்கள், மீன் பிடிப் படகுகள் மற்றும் தேவையான சாதனங்களும் அரசினால் வழங்கப்பட்டன.

வடமாகாணத்தில் தெரிவு செய்யப்பட்ட குளங்களில் 2013ம் ஆண்டில் விடப்பட்ட 4.67 மில்லியன் மீன் குஞ்சுகளுடன் 2014ம் ஆண்டில் விடப்பட்ட 5.04 மில்லியன் மீன் மற்றும் நால் குஞ்சுகள் ஆகியவற்றுடன் உள்நாட்டு மீன்பிடித்துறையானது பாரியளவில் விருத்தியடைந்தது.

உல்லாசப் பயணத்துறை

கடந்த காலங்களில் இலங்கைக்கு வருகை தரும் உல்லாசப் பயணிகளை வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்கள் கவர்ந்திருந்தன. என்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் இம் மாகாணங்களிலும், தென்பகுதிக் கடற்கரையோரங்களிலும் சுற்றுலாத்துறையில் ஏற்பட்ட சடுதியான வளர்ச்சியானது பலருக்கு நேரடி மற்றும் மறைமுக தொழில் வாய்ப்பினை வழங்கியிருந்தது. பல விருந்தினர் தங்ககங்களும் சிறிய உணவகங்களும் உருவாகின. திருகோணமலையில் அமைந்துள்ள இலங்கையின் முதலாவது நடசத்திரத் தங்ககமான ‘கிளப் ஒத்தானிக்’ அவற்றில் ஓன்றாகும். இருப்பினும் இலங்கையில் ஏற்பட்ட மோதல்களைப் பயங்கரவாதமாக நோக்கிய உல்லாசப் பயணிகள் மாலைத்தீவு போன்ற நாடுகளை நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கியதால் இலங்கைக்கான உல்லாசப் பயணிகளது வருகையானது வீச்சுச் சானத் தொடங்கியது. இதனால் வடக்குக் கிழக்கில் இருந்த பல தங்ககங்களும் விருந்தினர் விடுதிகளும் மூடப்பட்டோ, கைவிடப்பட்டோ அல்லது நிர்முலமாகியோ போயின.

நீண்ட காலங்களின் பின்னர் எமது தேசத்தில் ஏற்பட்ட சமாதான சூழலை உச்ச அளவில் பயன்படுத்திய சனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச அவர்களது அரசாங்கமானது விரைவுபடுத்தப்பட்ட உட்கட்டமைப்பு அபிவிருத்திகளுக்குச் சமாந்தரமாக உல்லாசப் பயணத்துறையினை மேம்படுத்துவதற்கெனப் பல்வேறு முன் முயற்சிகளை மேற்கொண்டது. புகழ் பெற்ற திருமலைத் துறைமுகம், வராலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்கள், வனவிலங்குகள், பாரியளவிலான உள்ளாட்டு நீர்நிலைகள், காடும் விவசாய நிலங்களும் கலந்துள்ள இரம்மியமான குழல், இயற்கையின் கொடையாக அமைந்த நீண்ட மணற் கடற்கரைகள் ஆகியவற்றினால் கிழக்கு மாகாணமானது உல்லாசப் பயணத்துறையின் அபிவிருத்திக்கென விசேஸோகத் தெரிவிசெய்யப்பட்டது. கிழக்கில் 2006 ஆம் ஆண்டு நடசத்திர அறைகள் 28 மட்டுமே காணப்பட்டன. இவற்றினை 5000ம் ஆக உயர்த்தும் நோக்குடன் திருமலையில் குச்சவெளி, மட்டக்களப்பில் பாசிக்குடா, அம்பாறையில் அறுகம்குடா ஆகிய பிரதேசங்களில் மூன்று சுற்றுலா வலயங்கள் உருவாக்கப்பட்டதோடு ஒவ்வொன்றும் 100 அறைகளைக் கொண்ட 50 தங்ககங்கள் அமைக்கப்படுவதை அரசு ஊக்குவித்தது.

மோதல்கள் முடிவுக்கு வந்தவுடன் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள செழிப்பான மணற் கடற்கரைகள், களப்புகளின் மத்தியிலுள்ள அழகான தீவுகள், வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்கள் மற்றும் நினைவுச் சின்னங்கள் ஆகியவற்றைக் கண்டு மகிழ்வதற்கென்றும், பெளத்த மத ஜீதீகங்களின் படி ஒரு காலத்தில் கொதம புத்தர் வருகை தந்தாக நம்பப்படும் நயினாதீவிற்குப் புனித யாத்திரை மேற்கொண்டும் பல்லாயிரக்கணக்கான பொதுமக்கள் நாட்டின் பல பகுதிகளில் இருந்தும் வடமாகாணத்திற்குப் படையெடுத்தனர். யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த அனேகமான தங்ககங்கள் சிதைவடைந்தோ அல்லது மூடப்பட்டோ படையெடுத்தனர். யாழ்ப்பாணத்தில் யாழ்ப்பாணச் சுற்றுலாப் பயணத்துறையானது வருகை தந்த சுற்றுலாப் காணப்பட்டதால் ஆரம்பத்தில் யாழ்ப்பாணச் சுற்றுலாப் பயணத்துறையானது வருகை தந்த சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கையாளவதற்குத் தினரியது. ஏறத்தாழ ஒரு மில்லியன் உள்ளாட்டவர்கள் 2009ம் ஆண்டிலிருந்து வடக்கிற்கு வந்து போயிருப்பதாக புள்ளிவிபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. இது உள்ளூர் தங்ககத் தொழிற்துறை மற்றும் உணவு விடுதிகளுக்கு ஒரு ஊக்கியாகக் காணப்பட்டது. பாரிய உட்கட்டுமான நோக்கிக் கவர்ந்திமுத்து யாழிற்கே உரிய தனித்துவமான பண்பாட்டினையும் உணவு வகைகளைம் அவர்கள் கவைத்திட வழிகோலியது.

சனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச அவர்களது அரசாங்கமானது 2006ம் ஆண்டில் 559603 ஆகக் காணப்பட்ட உல்லாசப் பிரயாணிகளது வருகையினை 2015ம் ஆண்டிற்குள் 2.5மில்லியன் உல்லாசப் பயணிகளது வருகையாக அதிகரிப்பதனை தமது இலக்காகக் கொண்டு செயற்பட்டிருந்தது. 2015ம் ஆண்டில் இலங்கைக்கு வருகை தந்திருந்த உல்லாசப் பிரயாணிகளது எண்ணிக்கை நிற்றியிக்கப்பட்ட தொகையினை விடச் சிறிதளவே குறைவாக 1798380 உல்லாசப் பிரயாணிகள் என பதிவாகியிருந்தது. இந்த இலக்கிகை அடைவதில் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் உல்லாசப் பயணத்துறை அடைந்திருந்த அபிவிருத்தியானது கணிசமான பங்களிப்பினை வழங்கியிருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சேவைகளை மீளமைத்தல் மற்றும் மேம்படுத்துதல்

சுகாதார சேவைகள்

விடுதலைப் புலிகளது கட்டுப்பாடின் கீழ் இருந்த வடமாகாணத்தின் பல பிரதேசங்களிலும், கிழக்கு மாகாணத்தின் சில பிரதேசங்களிலும் உட்கட்டமைப்பு வசதிகள், மருத்துவ உபகரணங்கள், மருத்துவ ஆளனியினர் மற்றும் வசதிகளில் காணப்பட்ட பற்றாக்குறைகள் காரணமாக சுகாதார சேவையானது மோசமான நிலையிலே காணப்பட்டது. வைத்தியர்கள், தாதியர்கள் மற்றும் துணை மருத்துவ சேவையாளர்களுக்கான தட்டுப்பாடு இரு மாகாணங்களுக்கும் பொதுவான ஒன்றாகக் காணப்பட்டது. வினியோகிக்கப்பட்ட மருந்துகளின் அளவு போதாமல் இருந்ததுடன் விடுதலைப் புலிகளும் அவற்றினை தமது பாவனைக்கென எடுத்துச் செல்லும் சந்தர்ப்பங்களும் அப்பகுதிகளில் காணப்பட்டன. சில தூரப் பிரதேச வைத்தியசாலைகளை இயங்கு நிலையில் வைத்திருப்பதற்காகச் சேவையில் இருந்து இளைப்பாறியிருந்த வைத்தியர்கள், தாதிய உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் துணை மருத்துவ சேவையாளர்களை ஒப்பந்த அடிப்படையில் மீள் நியமனம் செய்வதைத் தவிர வேறு தெரிவு எதுவும் இருக்கவில்லை. தள்ளாத வயதிலும் தமது மக்களுக்காக இவர்கள் ஆற்றிய சேவைகள் மகத்தானவை. எல்லைகள் கடந்த மருத்துவர்கள் அமைப்புப் போன்ற சர்வதேச அரசு சார்பற்ற அமைப்புகள் காலத்துக் காலம் மருத்துவர்கள் மற்றும் தாதியர்கள் உள்ளிட்ட மருத்துவ அணியினரை வழங்கி உதவினார்கள். இவர்களுடன் சுகாதார அமைச்சின் கீழ் பணியாற்றிய வைத்தியர்கள், தாதிய உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் பணியாளர்கள் வரையறுக்கப்பட்ட வளங்களுடன் பொதுமக்களுக்குச் சிறப்பான சேவையினை வழங்கியிருந்தனர்.

சமாதானம் மலர்ந்ததுடன் இரண்டு மாகாணங்களிலும் சுகாதாரத்துறையானது நீண்ட காலமாக எதிர் நோக்கி வந்த பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும் நோக்குடன் பல்வேறு வேலைத்திட்டங்கள் அரசினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 2009ம் ஆண்டிலிருந்து 2011ம் ஆண்டுவரையான காலப் பகுதியில் வடமாகாணத்தில் சுகாதாரத்துறைக்கென மட்டுமே 4135.14 மில்லியன் ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. யாழ் போதனா வைத்தியசாலையானது அதி நவீன வசதிகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக 1249 மில்லியன் ரூபாய்கள் செலவிடப்பட்டிருந்ததுடன் யாழ் மாவட்டத்தில் உள்ள பிற சுகாதார சேவை உட் கட்டமைப்புகள் மற்றும் வசதிகளை மேம்படுத்துவதற்கென 728.72 மில்லியன் ரூபாய்கள் முதலீடு செய்யப்பட்டிருந்தது. இதேபோன்ற வசதிகள் வடக்கின் ஏனைய நான்கு மாவட்டங்களிலும் 2197.93 மில்லியன் ரூபாக்கள் செலவில் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டிருந்தன. வடக்கிலுள்ள 161 நோய்த்தடுப்பு சேவை மையங்கள், 102 நோய் குணமாக்கற் சேவை நிலையங்கள் மற்றும் ஆகக் குறைந்தது 50 ஆயுள்வேத வைத்திய நிலையங்கள் ஆகியவற்றில் அனேகமானவை தமது உட்கட்டமைப்பு அபிவிருத்தி, மருத்துவ உபகரணக் கொள்வனவு மற்றும் போக்குவரவு ஆகியவற்றிற்கான உதவிகளைப் பெற்றிருந்தன.

கிழக்கு மாகாணமானது 2007ம் ஆண்டிலிருந்து 2014ம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதியில் சுகாதார சேவை வழங்கவில்லை ஒரு பாரிய பாய்ச்சலினை நிகழ்த்தியிருந்தது. 2007ம் ஆண்டில் ஒரு மாவட்டப் பொது வைத்தியசாலை, 5 ஆதார வைத்தியசாலைகள், 36 பிரதேச வைத்தியசாலைகள் என மொத்தம் 261 ஆகக் காணப்பட்ட வைத்தியசாலைகளை என்னிக்கையானது ஒரு போதனா வைத்தியசாலை, 2 மாவட்டப் பொது வைத்தியசாலைகள், 16 ஆதார வைத்தியசாலைகள் மற்றும் 46 பிரதேச வைத்தியசாலைகள் என மொத்தம் 385 வைத்தியசாலைகளாக 2014ம் ஆண்டில் மேம்பட்டிருந்தது. அத்துடன் 2007ம் ஆண்டிற்கும் 2014ம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் மருத்துவ ஆளனியானது 341 வைத்தியர்களாலும், 77 தாதிய உத்தியோத்தர்களாலும், 355 குடும்ப நல மருத்துவ மாதுக்களாலும் அதிகரித்திருந்தது. இதேபோலவே 2007ம் ஆண்டில் 27 ஆகக் காணப்பட்ட ஆயுள்வேத நிலையங்கள் 2014ம் ஆண்டில் 54 ஆக அதிகரித்திருந்தது. இந்த முன்னேற்றங்களால் இரண்டு மாகாணங்களிலும் கிராமப்புறங்களில் வாழும் மக்கள் தரமான சுகாதார சேவைகளை அனுக்கடிய வசதி ஏற்படுத்தப்பட்டது என்றால் அது மிகையல்ல.

யாழ் போதனா வைத்தியசாலையின் புதிய கட்டம்

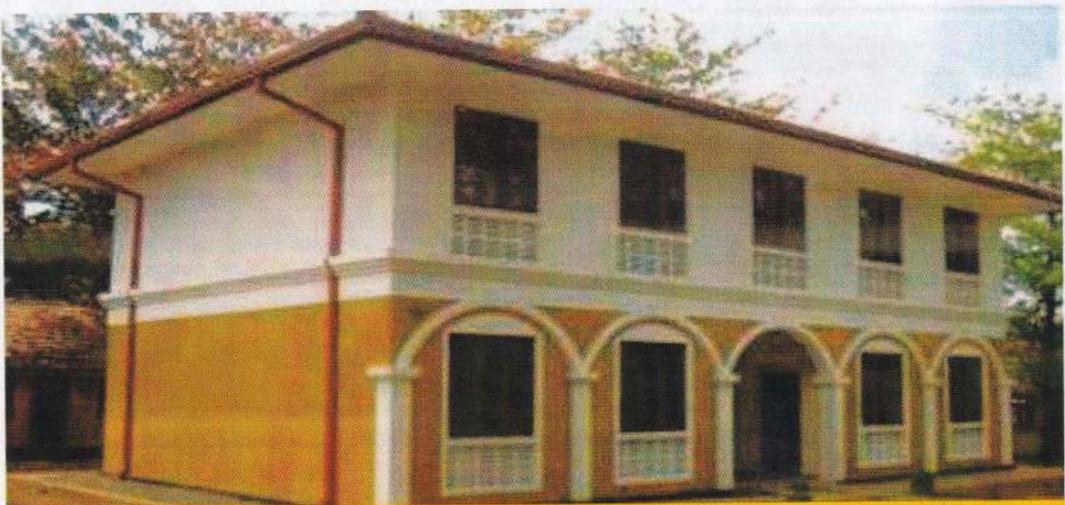
மோதலும்

கல்வி

மோதல்கள் நடந்த காலப்பகுதியில் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களைச் சேர்ந்த பாடசாலைச் சிறார்களின் கணிசமான தொகையினர் தமது கல்வி நடவடிக்கைகளைத் தொடரமுடியாத அளவு மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருந்தனர். விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியில் வாழ்ந்த பெற்றோர்களில் தமது பிள்ளைகளை இலங்கையின் பிற பகுதிகளுக்கோ அல்லது வெளிநாடுகளுக்கோ அனுப்பிக் கல்வி கற்பிப்பதற்கு வசதியில்லாமல் இருந்த அனேகமான பெற்றோர்கள் அப் பிள்ளைகளது உயிர்ப் பாதுகாப்பிற்காகக் கல்வியைத் தியாகம் செய்ய வேண்டிய நிலைக்கு உள்ளாகியிருந்தார்கள். விடுதலைப் புலிகளுது கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியில் வாழ்ந்த பதின்ம வயதுப் பாடசாலை மாணவர்கள் தமது கல்வி நடவடிக்கைகளுடன் இராணுவப் பயிற்சியினையும் பெற வேண்டியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களை நடவடிக்கைகளுடன் இராணுவப் பயிற்சியினையும் பெற வேண்டியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களை தேவை ஏற்படும்போது விடுதலைப் புலிகள் மழையைப் போராளிகளாகப் போரில் ஈடுபடுத்தினார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு பலராலும் முன்வைக்கப்பட்டது. 2007ம் ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியிலிருந்து வன்னிப் பகுதியில் தமக்கு ஏற்பட்ட ஆளனிப் பற்றாக்குறையினை ஈடுசெய்வதற்காக தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகள் கட்டாய ஆட்சேர்ப்பினை மேற்கொள்ள ஆரம்பித்தனர். பல பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளைப் ‘பிடிப் பிரச்சினையிலிருந்து’ பாதுகாப்பதற்காகப் பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பாது பாதுகாப்பான இடங்களில் மறைந்து வாழச் செய்தனர். 2009ம் ஆண்டில் பெரும் தொகையான பாடசாலைகள் யுத்தத்தின் விளைவாகவும் சில பாடசாலைகள் மக்கள் இடம்பெயர்ந்து சென்றதை அடுத்துக் கைவிடப்பட்டிருந்ததாலும் சேதமடைந்து காணப்பட்டன. அத்துடன் 2004ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட சனாமியினால் முற்றாகவோ பகுதியளவிலோ அடித்துச் செல்லப்பட்ட கடற்கரையோரப் பாடசாலைகள் திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டிய நிலையில் இருந்தன.

அரசு கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளிலும் கல்வித்துறையானது கடுமையான ஆசிரியர் பற்றாக்குறையினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. பல ஆண்டுகளாக மின்சாரம் மற்றும் குடிநீர் வசதிகள் இல்லாதிருந்ததாலும் வகுப்பறைகள் மற்றும் பாடசாலைத் தளபாடங்கள் சரியாகப் பராமரிக்கப்படவோ அல்லது மீன் நிரப்பப்படவோ இல்லாத காரணத்தாலும் பாடசாலைகள் கற்பித்தலுக்கு எவ்விதத்திலும் உகந்தவையாகக் காணப்படவில்லை. பாடசாலைகள் மற்றும் கல்லூரிகளைத் திறம்பட நிரவகிப்பதற்குத் தேவையான தகுதி வாய்ந்த அதிபர்கள் மற்றும் கல்வித்துறையின் முதுகைவும்பாகத் திகழும் கல்வி நிர்வாக சேவை உத்தியோகத்தர்கள் ஆகியோருக்குப் பற்றாக்குறை நிலவியது. அனேகமாக வினைத்திறன் இல்லாத செயற்பாடுகளால் கல்வி ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் வழங்கப்பட வேண்டிய பாடப் புத்தகங்கள் இரண்டாம் அல்லது மூன்றாம் தவணையின் போதே பிள்ளைகளுக்கு வழங்கப்பட்டன. ஆகவே ஒரு காலத்தில் சராசரிக்கும் மேலான அளவில் அறிவில் சிறந்த புத்திஜீவிகளை உருவாக்கிய வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களின் கல்வித்துறையானது இந்த மோதலால் மீளச் சீரமைக்க முடியாத அளவிற்கு சீர்க்கலைந்து போனது.

இரண்டு மாகாணங்களிலும் மோதல்கள் முடிவுக்கு வந்தவுடன் அரசாங்கமானது அந்தந்த மாகாண சபைகளின் ஊடாக பாடசாலைகளுக்கு ஏற்பட்ட சேதங்கள் மற்றும் தளபாடங்கள், உபகரணங்களுக்கான பற்றாக்குறை தொடர்பில் மதிப்பீட்டினை மேற்கொண்டது. ஒவ்வொரு கல்வி வலயத்திலும் காணப்பட்ட மனிதவளம் தொடர்பான தரவுகளும் அவர்களிடமிருந்து கோரப்பட்டது.

மகின்தோதய விஞ்ஞான ஆய்வுகூடம்

கிழக்கு மாகாணமானது 2005 ஆண்டில் 215 சிங்கள மொழி மூலப் பாடசாலைகள் உட்பட மொத்தம் 971 பாடசாலைகளைக் கொண்டிருந்தது. இவற்றில் பாதிக்கு மேற்பட்ட பாடசாலைகள் மோதல்களில் சிக்கியோ அல்லது கைவிடப்பட்டிருந்ததாலோ சேதமடைந்திருந்தன. அவ்வேளையில் வடக்குக் கிழக்கில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் ஊடாக இப்பாடசாலைகள் அனைத்தும் திருத்தி அமைக்கப்பட்டு அவற்றிற்குரிய உபகரண மற்றும் தளபாட வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அப்போது சேவையிலிருந்த இலங்கை கல்வி நிர்வாக சேவை அதிகாரிகள் அதுவரை வெற்றிடமாகக் காணப்பட்ட கல்வித்துறையின் முக்கியமான பதவிகளுக்கு நியமிக்கப்பட்டதுடன் ஏறத்தாள 2000 ஆசிரிய வெற்றிடங்கள் நிரப்பப்பட்டன. 2013ம் ஆண்டளவில் கிழக்கில் காணப்பட்ட பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கையானது 1074 ஆக அதிகரித்தது.

வடமாகாணத்தில் மோதல்கள் நிறைவடைந்து மீள்குடியேற்றம் ஆரம்பித்தபோது சேதமடைந்து காணப்பட்ட 1630 பாடசாலைக் கட்டங்களை 1341 மில்லியன் ரூபாக்கள் செலவில் திருத்தி அமைத்து அவற்றிற்குரிய உபகரணங்கள் மற்றும் தளபாடங்களையும் அப்போதைய அரசாங்கமானது வழங்கியிருந்தது. 2012ம் ஆண்டில் மொத்தம் 919 பாடசாலைகள் முழுமையாக இயங்கும் நிலைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருந்தன. 2015ம் ஆண்டில் ஆட்சிமாற்றம் ஏற்பட்டபோது வடமாகாணத்தில் 260858 மாணவர்களையும், 14081 ஆசிரியர்களையும் உள்ளடக்கிய மொத்தம் 1020 பாடசாலைகள் இயங்கிக் கொண்டிருந்தன.

கணித மற்றும் விஞ்ஞானப் பாடங்களை நோக்கி மாணவர்களது ஆர்வத்தினைத் தூண்டும் நோக்குடன் நாடளாவியரீதியில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மகிந்தோதய தொழில்நுட்ப ஆய்வுகூடங்களை 1000 இரண்டாம் நிலைப் பாடசாலைகளுக்கு வழங்கும் தேசிய செயற்திட்டத்தின் கீழ் வடமாகாணத்தில் 90 பாடசாலைகளும் கிழக்கு மாகாணத்தில் 104 பாடசாலைகளும் ஆய்வுகூட வசதிகளைப் பெற்றுக் கொண்டன. இந்த இரண்டு மாகாணங்களிலும் சீர்குலைந்து போயிருந்த கல்வித்துறைக் கட்டமைப்பானது கடந்த அரசின் ஆட்சிக் காலத்தில் மீள் கட்டமைக்கப்பட்டதுடன் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணத்தில் வாழும் சகல மாணவர்களுக்கும் கல்வியில் சம வாய்ப்புக் கிடைப்பது உறுதி செய்யப்பட்டது. 2013ம் ஆண்டில் இடம்பெற்ற கல்விப் பொதுத்தராதர உயர்தரப் பரீட்சைப் பெறுபேறுகளில் வடமாகாண மாணவர்கள் முதலாமிடத்தினைப் பெற்றுக் கொண்டதுடன் கிழக்கு மாகாண மாணவர்கள் முன்றாம் இடத்தினைத் தட்சிச் சென்றது இமாலய சாதனையாகக் கருதப்படுகிறது.

தொடருந்து சேவைகள்

யாழிப்பாணம் கொழும்பு தொடருந்து மற்றும் கொழும்பு தலைமன்னார் தொடருந்து ஆகியன வடமாகாணத்தின் பிரதான நகரங்கள் மற்றும் மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள நகரங்கள் என்பவற்றிற்கும் கொழும்பிற்கும் இடையிலான பொதுமக்களது பிரதான போக்குவரவு முறையாகவும் பொருட்களைக் கொண்டு செல்லும் வழியாகவும் காணப்பட்டன. முன்னைய காலங்களில் தலைமன்னாரையும் இந்தியாவின் தனுஸ்கோடியையும் இணைக்கும் படகுச் சேவையானது செயற்பட்டிருந்தது. தனுஸ்கோடியிலிருந்து தென்னிந்திய நகரங்களுக்கான தொடருந்து வலையமைப்பானது காணப்பட்டது.

மீண்டும் யுத்தம் ஆரம்பித்த 1990 ஆணி மாதத்திலிருந்து யாழ் கொழும்பு மற்றும் தலைமன்னார் கொழும்பு தொடருந்து சேவைகள் தடைப்பட்டுப் போயின. அதன் பின்னர் வடக்கு நோக்கி இயக்கப்பட்ட தொடருந்து சேவையானது அரசு கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியாக இருந்த வவுனியா தொடருந்து நிலையத்துடன் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

விடுதலைப் புலிகளுடனான ஆயுத மோதல் முடிவுக்கு வந்த 2009ம் ஆண்டு வைகாசி மாதத்தின் பின்னர் இலங்கைப் பாதுகாப்புப் படையினர் தொடருந்துப் பாதையினை வவுனியாவிலிருந்து அடுத்ததாக அமைந்துள்ள ஓமந்தை தொடருந்து நிலையம் வரை திருத்தி அமைத்தனர். யுத்த காலத்தில் சேதமடைந்திருந்த ஓமந்தையிலிருந்து காங்கேசன்துறை வரையிலான தொடருந்துப் பாதையினையும் தெவாச்சியிலிருந்து தலைமன்னார் வரை அமைந்துள்ள தொடருந்துப் பாதையினையும் திருத்திச் செப்பனிடுவதற்கு இந்திய அரசானது இலகு கடனை வழங்க முன்வந்த அதேவேளை அரசின் பல்வேறு துறைகளும் தனியார்துறையினரும் அரசினது வேண்டுகோளினை ஏற்று மேற்படி தொடருந்துப் பாதைகளில் தொடருந்து நிலையங்களது திருத்த வேலைகளைப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டனர். திருத்தி அமைந்திருந்த தொடருந்து நிலையத்தில் செலவிட வேண்டும் அன்னனாவாக 252 கிலோமீற்றராகும். இதற்காக அமைக்கப்பட்ட தொடருந்துப் பாதையின் மொத்த நீளம் அண்ணளவாக 2014ம் ஆண்டு அரசிற்கு ஏற்பட்ட செலவு 71764 மில்லியன் ரூபாய்களாகும். 13ம் திகதி ஐப்பசி மாதம் 2014ம் ஆண்டு கொழும்பு யாழிப்பாணம் தொடருந்து சேவையானது அதிமேதகு சனாதிபதி மகின்த ராஜபக்ச அவர்களினால் கொழும்பு சுதாநிலையம் கொடுக்கப்பட்டது. சனாதிபதி தேர்தல் இடம்பெறுவதற்குச் சரியாக ஆறு நாட்கள் முன்னதாக ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. சனாதிபதி தேர்தல் இடம்பெறுவதற்குச் சரியாக ஆறு நாட்கள் முன்னதாக ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. அத்துடன் மதவாச்சி தலைமன்னார் தொடருந்துப் பாதையானது பாரதப் புனரமைத்து முடிக்கப்பட்டது. அத்துடன் மதவாச்சி தலைமன்னார் தொடருந்துப் பாதையானது பாரதப் பிரதமரினால் 2015ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 14ம் நாள் அன்று தொடக்கி வைக்கப்பட்டது.

புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்ட யாழிப்பாணத் தொடருந்து நிலையம்

மோதலும்

நிலைபேறும்

தொலைக்காட்சி- தொலைத்தொடர்பு- இணையம்

நாட்டின் ஏனைய பிரதேசங்களில் காணப்பட்ட தொலைக்காட்சி மற்றும் தொலைத்தொடர்பு சேவைகள் விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த வட மாகாணத்தில் அனேக பிரதேசங்களிலும் கிழக்கு மாகாணத்தின் சில பிரதேசங்களிலும் அடையப்பட முடியாதனவாகவே காணப்பட்டன. வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் சமாதானம் நிலைநாட்டப்பட்டதும் உடனடியாகவே அரசாங்கம் தொலைத்தொடர்புக் கோபுரங்களை அப்பகுதிகளில் அமைத்து தொடர்பிகளைப் (Repeaters) பொருத்தி தொலைத்தொடர்பு மற்றும் இணைய வசதிகளை ஏற்படுத்தியது. வவுனியாவிற்கு வடக்கே இருந்த பிரதேசங்களுக்குத் தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்புகளையும் தொலைத்தொடர்புப் பரிமாற்றங்களையும் மேற்கொள்ளும் கோபுரமாக விளங்கிய கொக்காவில் பரிமாற்றக் கோபுரமானது 1990ம் ஆண்டு தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளால் தகர்க்கப்பட்டது. இதனையடுத்து உள்ளுர் அலைவரிசைகள் வடக்கினை அடைவது தடைப்பட்டுப் போனது. நல்லிணக்கத்தின் ஒரு சைகையாக அரசாங்கமானது கொக்காவிலில் 330 மில்லியன் ரூபாக்கள் செலவில் புதிய பரிமாற்றக் கோபுரம் ஒன்றினை நிர்மாணித்தது. இலங்கையில் உள்ள பரிமாற்றக் கோபுரங்களில் மிக உயர்மான இக் கோபுரமானது வடக்கிலுள்ள பொதுமக்களுது நலனுக்காகத் தொடர்பாடல், தொலைக்காட்சி வலையமைப்புகள் மற்றும் வணிகத் தேவைகள் ஆகியவற்றிற்கென அரச மற்றும் தனியார் துறையினரால் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அத்துடன் இந்தப் பரிமாற்றக் கோபுரமானது உள்ளாட்டு மற்றும் தென்னாசிய தொலைத் தொடர்பு வலையமைப்புகளுக்கான பிராந்திய மையமாகவும் விளங்குகிறது.

புதிதாக அமைக்கப்பட்ட கொக்காவில் கோபுரம்

முடிவுரை

எமது தேசத்தின் வரலாற்றில் 18ம் திகதி கார்த்திகை மாதம் 2005ம் ஆண்டிலிருந்து 8ம் திகதி தைமாதம் 2005ம் ஆண்டு வரையான காலம் ஒரு பொற்காலமாகும். இந்தக் காலப்பகுதியில் தான் மூன்று தசாப்தங்களாக எமது நாட்டின் சமூக பொருளாதார வளையமைப்புகளைச் சிதைத்த மோதல்களில் இருந்து எமது தேசம் விடுதலையடைந்தது. இதே காலப்பகுதியில் தான் எமது தாய் நாடானது சமூகப் பொருளாதாரப் பேரழிவு நோக்கிய திசையிலிருந்து விடுபட்டுச் சிறந்த பொருளாதார அபிவிருத்தியைப் பெற்றதன் வாயிலாக உலகின் விரைவாக வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரத்தினைக் கொண்ட நாடு என்ற நிலைக்கு உயர்ந்தது. இந்தச் சாதனைக்கு இலங்கை மத்திய வங்கியினது பொருளாதாரக் குறிகாட்டிகளும், அபிவிருத்தியின் மூலம் எட்டப்பட்ட பொதீகவள முன்னேற்றங்களும் சான்று பகர்வனவாக அமைந்துள்ளன.

சனாதிபதி மகிந்த ராஜுபக்ச அவர்கள் இந்த நாட்டின் ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்ற காலப்பகுதியில் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளது கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் சொல்லொண்டு துயரங்களுக்குள் சிக்கித் தவித்தனர். இவர்களில் அனேகர் எதிர்காலத்தில் எவ்வித நம்பிக்கையும் அற்றவர்களாக அன்றாடம் தமது வாழ்க்கையினை கொண்டு சென்றனர். தாம் கொல்லப்படமாட்டோம் அல்லது தமது அன்பிற்குரிய பிள்ளைகள் கட்டாய ஆட்சேர்ப்பு நடவடிக்கைகள் காரணமாகப் பிடித்துச் செல்லப்படமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையே அவர்களை உயிர் வாழ வைத்தது. அவர்களது கருத்துச் சுதந்திரம் மற்றும் நடமாடும் சுதந்திரம் கடுமையாகக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. நோய்வாய்ப்பட்ட கர்ப்பினிப் பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்கள் உட்பட எவரும் அரச கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளுக்கு மேலதிக சிகிச்சைக்குச் செல்லவேண்டியிருந்தால் விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஆட்பினை அல்லது சொத்துப் பினை வைத்து ‘பாஸ்’ அனுமதி பெற்றே செல்ல வேண்டியிருந்தது.

அரச கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த தமிழ் மற்றும் மூஸ்லிம் மக்களும் இராணுவம் மற்றும் விடுதலைப் புலிகள் ஆகிய இரு தரப்பினருக்கு மத்தியில் அகப்பட்டுத் தாங்க முடியாத நெருக்கடிகளால் நகங்கிப் போயிருந்தனர். இவர்களது வாழ்விடங்கள் மற்றும் சொத்துகள் அடிக்கடி தேடுதல் வேட்டைகளுக்கு ஆளான அதேவேளை ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்குச் செல்லும் போது பல தடவைகள் கடுமையான உடல் பரிசோதனைகளுக்கு ஆளாக நேரிட்டது. இவர்கள் விடுதலைப் புலிகளாக இருக்கலாம் என்ற சந்தேகக் கண்கொண்டே பார்க்கப்பட்டனர். அனேகமான சிறுவர்கள் முறையான கல்வி வாய்ப்புகளை இழந்ததுடன் போதுமான மருத்துவ வசதிகள் கிடைக்காமையால் நோய்களுக்கு ஆளானவர்கள் உயிரிழந்து போயினர். யுத்தங்களிலிருந்து தப்புவதற்காக வடமாகாணத்தின் அனேக இடங்களைச் சேர்ந்த மக்களும் கிழக்கு மாகாணத்தில் கரையோரப் பிரதேசங்களில் வசித்த மக்களும் பல தடவைகள் இடம்பெயர்வகளுக்கு ஆளாகியதுடன் தற்காலிக வாழ்விடங்களில் வசிக்க நேரிட்டது அல்லது தொடர்ச்சியாகப் பாதுகாப்பான பிரதேசங்களை நோக்கி இடம்பெயர நேரிட்டது. மூஸ்லிம் மக்களும் சிங்கள மக்களும் தென்னிலங்கை நோக்கி அல்லது எங்கே அவர்களது சமூகத்தினர் அதிகம் வாழ்ந்தார்களோ அந்தப் பகுதிகள் நோக்கி இடம்பெயர்ந்தனர்.

எனவே விவாதங்களுக்கு இடமின்றி வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழ்ந்த மக்களே தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளது ஆயுதங்கள் மெளனிக்கப்பட்டமையால் பெரிதும் நன்மையடைந்துள்ளார்கள். எனினும் அவர்களது உள்ளங்களில் உறைந்து போயிருந்த அச்சம் காரணமாகக் ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியிலே இந்த நன்மைகளால் கிடைத்த மகிழ்ச்சியை அவர்களது முகங்களில் காண முடியவில்லை. வெளியே உறவினர் நண்பர்களுடனே அல்லது மீள்குடியேற்றப்படும்வரை உள்ளக இடம்பெயர்ந்தோர் நலன்புரி நிலையங்களில் தங்க வைக்கப்பட்டோ இருந்த இம் மக்கள் தாம் விட்டுச் சென்றவற்றில் எஞ்சியிருந்த துண்டு துணிக்கைகளைச் சேகரித்து தமது வாழ்வினைப் புதிய ஏதிர்பார்ப்புகளுடன் மீளவும் கட்டியேழுப்பத் தொடங்கினர். இந்த நேரத்தில் அரசாங்கமானது பிற நிறுவனங்கள் மற்றும் நட்பு நாடுகள் ஆகியவற்றுடன் இணைந்து இம் மக்களுக்கான முழுமையான உதவிகளை வழங்கியது. இந்த ஆவணமானது எவ்வாறு மீள்குடியேற்றம், கண்ணிவெடியகற்றல், சிவில் நிர்வாக மீள் நிலைநாட்டல், வாழ்வாதார அபிவிருத்தி, கட்டுமாணங்கள், சனநாயகத்தை நிலைநாட்டல் ஆகியன மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பது குறித்து இதுவரை விரிவாக விளக்கியிருக்கிறது.

முன்னைய ஆட்சிக் காலத்தில் நல்லினங்ககம் நோக்கிய மிகப் பெரிய பாய்ச்சலாக எவ்வித தொல்லைகளுக்கும் ஆளாகாமல் நாட்டின் ஸப்பகுதிக்கும் செல்லும் வாய்ப்பு மற்றும் பிற சமூகங்களுடன் இணைந்து வாழ்வதற்கும் பணியாற்றுவதற்குமான சுதந்திரம் ஆகியன மிகவும் வேகமாகவும் வினைத்திறநுட்டனும் உறுதிப்படுப்படுத்தப்பட்டன. பிற நல்லினங்கக் நடவடிக்கைகளாக வீடுமைப்பு வசதிகளை வழங்குதல், சேதமடைந்த வணக்கத் தலங்களைப் புனரமைத்தல், நீண்ட காலங்களின் பின்னர் தமது சொந்தப் பிரதிநிதிகளை உள்ளூராட்சி, மாகாண சபைகள் மற்றும் பாராளுமன்றத்திற்கு சனநாயக வழிமுறைகளின் ஊடாகத் தெரிவ செய்யும் வாய்ப்பினை மக்களுக்கு வழங்கியமை ஆகியன அமைந்திருந்தன. வடக்கிற்கான தொடருந்துச் சேவையினை ஆரம்பித்தது போன்ற பல்வேறு நடவடிக்கைகளும் இவற்றினுள் அடங்கும்.

தற்போதைய ஆட்சியாளர்கள் பதவிக்கு வந்தவுடன் மேற்கொண்டுவரும் பொய்ப் பிரசாரங்களுக்கு மாறாக முன்னைய அரச பாதுகாப்புப் படையினரது கட்டுப்பாட்டிலிருந்த பொதுமக்களது காணிகள் பலவாற்றினை விடுவிப்பதற்கு எடுத்த நடவடிக்கைகள் குறித்துத் தெளிவாக இந்த ஆவணம் விளக்குகிறது. ஏற்கெனவே வழங்கப்பட்ட காணிகளுக்கான உறுதிகளை கையளிப்பது மற்றும் இதனைத் தொலைக்காட்சிகளில் ஒளிபரப்புவது போன்ற நடவடிக்கைகள் சர்வதேச சமூகத்தையையும் பொதுமக்களையும் முற்றிலும் மூற்றும் ஒரு விளம்பர நடவடிக்கையாகும். இருப்பினும் தற்போதைய அரசானது பாதுகாப்பு நிலைமைகளைச் சரியாக மதிப்பிடாது அதற்குரிய காலம் கணிவதற்கு முன்பாகவே உயர் பாதுகாப்பு வலயங்களின் கீழ் இருந்த சில காணிகளை விடுவித்துள்ளது. பிற மாகாணங்களுக்கு இணையாக அல்லது அவற்றிலும் மேலாக எவ்வாறு கல்வி மற்றும் சுகாதாரம் உள்ளிட்ட பல்வேறு சேவைத் துறைகள் மேம்படுத்தப்பட்டுள்ள என்பது குறித்தும் இந்த ஆவணம் எடுத்து விளக்கியுள்ளது. .

புதிய சனாதிபதி மற்றும் புதிய அரச நியமிக்கப்பட்டு தற்போது 18 மாதங்களுக்கு மேலாகி விட்டது. எனினும் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் முன்னைய அரச முன்னெடுத்த அபிவிருத்தி மற்றும் நல்லினங்ககச் செயற்பாடுகளில் ஆகக் குறைந்தது ஒரு வீதமாவது தற்போது முன்னெடுக்கப்பட்டதாகத் தகவல் இல்லை.

இன்று தமது வாழ்வில் அனுபவிக்கும் மாற்றங்களை யார் எவ்வாறு ஏற்படுத்தினார்கள் என்பதில் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாண மக்களின் மனத்தில் எதுவித சந்தேகமும் இல்லை. இந்த ஆவணமானது வடக்கு மற்றும் கிழக்கிற்கு வெளியில் வசிக்கும் மக்களுக்கும், தமக்கு வழங்கப்பட்ட தவறான தகவல்களால் முன்னைய சனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச அவர்களும் அவரது அரசாங்கமும் தமது ஒன்பது வருட ஆட்சிக் காலத்தில் சிறுபான்மையினருக்கும் பல்வேறு சமூகங்களுக்கு இடையிலான நல்லினங்ககத்திற்கும் எதுவுமே செய்திருக்கவில்லை என எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் சர்வதேச சமூகத்திற்கும் உண்மையான தகவல்களை வழங்கும் நோக்குடனேயே உருவாக்கப்பட்டது.

நன்றி

வியத்மக

PROFESSIONALS FOR A BETTER FUTURE

சிறந்த எதிர் காலத்திற்கான நிபுணர்கள்